

บรรณานุกรม

คณิต อินชันทร์รงค์. สูตรที่เขียนแบบฐาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทศน์, 2518.

ครรชิต หอมแพน. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาสถิติ เรื่อง "การวัดความโน้มเอียงเชิงลึก" สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา มูลนิธิวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. (อัสดง)."

จรุณ วงศ์สายพันธ์. กำนำ, ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา. กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2515.

จิตรา โอลกาสพิพาก. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "เมตริกซ์" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา มูลนิธิวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. (อัสดง).

ชาวด แพร์กุล. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 4. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2509.

นิคม สยังกุล. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "พังค์ชันทร์โภณมิตร" สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา มูลนิธิวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. (อัสดง).

นิพนธ์ ศุขปรีดา. นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์พิพิชาเศศ, 2519.

ประชุม ศรีวัตถี. "คณิตศาสตร์แบบใหม่." วารสารคณิตศาสตร์ 22 (กันยายน-ตุลาคม 2520) : 4 - 11.

ประวัติสรุป นิยมธรรม, ศรียา นิยมธรรม และชีระ ฉนิตร. การพัฒนาและการประเมินผลดูแลประสิทธิภาพเชิงพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เพื่องอักษร, 2518.

ปราโมทย์ เจ็บประเสริฐ. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การจัดลำดับและ การจัดหมวด". สํานักงานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. (อัสดำเนา).

ปรีดี พิมแจ่ม. "การทดสอบเบรี่ยบเทียบผลการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์ ซึ่งถูกออกแบบเบื้องต้น ในระดับมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม กับการสอนตามปกติ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรีนกรีนทรี วีโรฒ (ประสาณมิตร), 2518. (อัสดำเนา).

มาลี ศันติบุญ. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การใช้สูตรหาพื้นที่ลี่เหลี่ยม" สํานักงานชั้นประถมปีที่เจ็ด." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาปัฒน์ ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. (อัสดำเนา).

บุพิน พิพิธกุล. การสอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. พระนคร : กรุงเทพการพิมพ์, 2519.

รัตน์ ศิริพานิช. สูตรที่ใช้ในการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, 2519.

ลิขิก เทอด สุรี รักกิจ. หลักสูตรพิพิธ. พระนคร : สื่อมการพิมพ์, 2513.

ลวน สายยศ และอังคณา ศันติรัตนานนท์. สูตรวิทยาทางการศึกษา. พระนคร : ไทยรัตนภานิช, 2515.

วานี ศรีศิริพากล. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "จำนวนเชิงซ้อน" สำหรับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแม่ข่ายศึกษา^๑
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. (อั้กส์เนา).

วิจาร ศรีส้าน. "บทบรรณาธิการ, บัญหาการศึกษาในโรงเรียนที่มีครูใบครบชั้น."
วารสารครุศาสตร์ 2 (มีนาคม 2514 - มีนาคม 2515) : 6 - 8.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมการฝึกหัดครู. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
พุทธศักราช 2519. (ม.ป.ท.), 2519. (อั้กส์เนา).

ศึกษาธิการ, กระทรวง. บทคัดย่องานวิจัยทางการศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์ครุสภ,

2513.

สุชา และสุรังก์ ขันหน่อ. การวัดทางวิชวิทยาและการศึกษา กุญแจเท่า :
แพรพิทยา, 2518.

สุธิชัย โง้วกิริ. หลักสูตร. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.

สุภาพ วากเขียน และครุพินธ์ โภชนก. การประเมินผลการเรียนการสอน.
พระนคร : ไทยรัตนพานิช, 2518.

สุสัตดา ไชยบุตร. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง "ความ
สัมพันธ์และฟังก์ชัน" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง." วิทยานิพนธ์ปริญญา
บัณฑิต แผนกวิชาแม่ข่ายศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
(อั้กส์เนา).

อาการ ชาติบูรณ. "การศึกษาในอนาคต." วารสารครุศาสตร์ 3 (สิงหาคม -
ตุลาคม 2517) : 5.

จำพารณ์ เป้าครีร์ ศิริเบื้องตน。 พระนคร : อักษรสาขานการพิมพ์, 2514.

Brown, W. James, et al. A.V. Instruction : Method and Teaching.
New York : McGraw-Hill Book Co., 1969.

David, Zeaman. "Skinner's Theory of Teaching." Automatic Teaching.
New York : John Wiley & Sons, 1959.

Dowal, O.S. "On Writing Frames." A Handbook of Programmed Learning
Indian Association for Programmed Learning
Baroda - 2 Gamdi - Anand, Gujarat State. India : Anand
Press (n.d.)

Epstein; Beryl; and Sam. The First Book of Teaching Machines.
New York : Franklin Watts, 1961.

Fry, Edward B. Teaching Machine and Programmed Instruction.
New York : McGraw-Hill Book Co., 1963.

Glaser, Robert. Teaching Machine and Programmed Learning.
Washington D.C. : Association for Education Communication
and Technology, 1965.

Guilford, J.P., and Fruchter, Benjamin. Fundamental Statistics
in Psychology and Education. 5 th ed. Tokyo : McGraw-Hill
Kogakusha, 1973.

Hartly, J. Strategies for Programmed Instruction. Birkenhead :
William Brothers, 1972.

Hoel, Paul G. Elementary Statistics. California : John Wiley & Sons, 1960.

Jackson, Johnnie Ray. "A Comparative Study of the Effectiveness of Programmed Instruction an Computer-Base Instruction." Dissertation Abstract. XXXII (April 1977), p.6355-A.

Krishnamunthy, V. "Styles in Programming." A Handbook of Programmed Learning Indian Association for Programmed Learning Baroda - 2 Gamdi - Anand, Gutjarat State, India : Anand Press, (n.d.).

Leith, G.O.M., and Others. A Handbook of Programmed Learning. Alva : Robert Cunningham and Sons, 1966.

Mendenhall, William. Introduction to Probability and Statistics. 2 d ed. California : Wadsworth Publishing Co., 1969.

Mills, Frederick C. Introduction to Statistics. New York : Henry Holt and Company, 1956.

Paul Lorry Kabarac. "The Effects of Programmed Instruction in Wrestling." Dissertation Abstracts XXXI (January 1973), p. 3356 - A.

Schramm, Willber. Programmed Instruction Today and Tomorrow. New Jersey : Prentice-Hall, 1963.

Smith, Wendell I., and Moore, William J. Programmed Learning : Theory and Research. Princeton : D.Van Nostrand Co., 1962.

Spiiegel, Murray R. Theory and Problems of Statistics. New York :

McGraw-Hill Book Co., 1961.

Stoluwow, Lawrence M. Teaching by Machine.) Washington : States

Government Printing Office, 1961.

Thomas, C.A. "The Writing of Frames." Programmed Learning in Perspective. Chicago : Education Methods, 1964.

Tobias, Sigmund. "The Effect Sequence and Familiarity with Subject Matter in Achievement from Programmed Instruction." A.V. Communication Review XX (Fall 1972) : 346.

Walker, Helen M. and Lev, Joseph. Elementary Statistical Method. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1969.

Wallis, W. Allen, and Robert, Harry V. Statistics : A New Approach. Illinois : The Free Press, 1956.

Wapole, Ronald E. Introduction to Statistics. New York : Macmillan Co., 1968.

Wittich, Walter Arno, and Schuller, Charls Frances. Audiovisual Materials Their Nature and Use. Tokyo : John Weatherhill, 1968.

Yamane, Taro. Statistics and Introduction Analysis. 2d ed. New York : Harper & Row, 1967.

ภาคผนวก ๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปัลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพุทธิกรรม
เรื่อง การแจกแจงความดันและการกำหนดทำแห่งข้อมูล

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักความหมายของคะแนนทางสถิติ
เมื่อเรียนเรื่องคะแนน (Score) และนักเรียนสามารถ
 - 1.1 บอกความหมายของคะแนนทางสถิติ โดยอย่างถูกต้อง (ก. 1)
 - 1.2 บอกลักษณะของคะแนนภาคต่อเนื่อง โดยอย่างถูกต้อง (ก. 2 แบบสื่อบนข้อที่ 1)
 - 1.3 บอกลักษณะของคะแนนคำไม่ต่อเนื่อง โดยอย่างถูกต้อง (ก. 3 แบบสื่อบนข้อที่ 2) เมื่อกำหนดคะแนนภาคต่อเนื่องและคำไม่ต่อเนื่องให้ 8 จำนวน นักเรียนสามารถ
 - 1.4 จัดพากคะแนนภาคต่อเนื่องและคำไม่ต่อเนื่อง โดยอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักความหมายของข้อมูลคิบ (Raw Data) หรือ
คะแนนคิบ (Raw Score)
เมื่อเรียนเรื่องข้อมูลคิบแล้ว นักเรียนสามารถ
 - 2.1 บอกความหมายของคะแนนคิบหรือข้อมูลคิบ โดยอย่างถูกต้อง (ก. 5-6 แบบสื่อบนข้อที่ 3)
 - 2.2 แยกข้อมูลคิบ โดยอย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการจัดข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์
เมื่อกำหนดข้อมูลให้ 13 จำนวน นักเรียนสามารถ
 - 3.1 เรียงข้อมูลจากคนอยู่ไปหามาก หรือจากมากไปหาน้อย โดยอย่าง
ถูกต้อง (ก. 7)
 - 3.2 บอกรายละเอียดของการเรียงลำดับข้อมูล โดยอย่างน้อย 3 ข้อ (แบบสื่อบน
ข้อที่ 4)

4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักรการสร้างตารางแจกแจงความถี่ เมื่อกำหนดข้อมูลให้ 40 จำนวน นักเรียนสามารถ
- 4.1 บอกคระແນນສູງຄຸດແລະ ຄະແນນກຳສຸດໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 11.1-11.2, 14.1, 14.2)
- 4.2 บอกความໜ່າຍຂອງພິລີຍ (Range) ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 11.3)
- 4.3 ຕຳນວນພິສີຍໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 11.3)
- 4.4 ກຳນົດຈຳນວນໜີໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 12.1, 14.3)
- 4.5 บอกພິມໜ່າຍຂອງອັນຕຽກຮັບໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ກ. 12.2 ແບບສອບ
ຂອທ 6)
- 4.6 ຕຳນວນອັນຕຽກຮັບໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 12.2, 14.4)
- 4.7 ເຮັດວຽກຂອບເຂດຂອງຄະແນນໂຄຍໃຊ້ຂຶ້ນຈຳກັດລາງແລະ ຂຶ້ນຈຳກັບນີ້ເປັນ
ຈຳນວນເກີນໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 13, 15)
- 4.8 ພາຂອບເຂດຂອງຄະແນນໂຄຍໃຊ້ຂຶ້ນຈຳກັດລາງແລະ ຂຶ້ນຈຳກັບນີ້ເປັນຫົນຍົມ
(True Class Limit) ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 27)
- 4.9 ຂຶ້ນຮອຍກະແນນ (Tally) ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 17)
- 4.10 บอกພິມໜ່າຍຂອງຄວາມຄືໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 8, ແບບສອບຂອທ 5)
- 4.11 บอกພິມໜີໃຫຍ່ໃນຄະແນນບາງຮັບໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ກ. 18 ແບບສອບຂອ
ທ 12)
- 4.12 ຕຽບຜລວມທາຄວາມຄືໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 18)
- 4.13 บอกຈຸດກັດລາງຄະແນນ ແຕລະໜີໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ (ก. 29)
- 4.14 บອກສັນປະກອບຂອງທາງແຈກແຈງພິມໜີໃຫຍ່ໄດ້ຍາງຫຼັກທອງ
5. เพื่อให้นักเรียนรู้จักรการสร้างตารางแจกแจงความถี่ จากข้อมูลທີ່ກຳນົດໃຫ້ ເນື້ອ
ກຳນົດຂອ່ມູລຕືບໃຫ້ 40 จำนวน, ຈຳນວນໜີ ໃຫັນເຮັດວຽກທາງແຈກແຈງ
ພິມໜີ ໂດຍໃຫຍ່ໃນຄະແນນກຳສຸດເປັນຂຶ້ນຈຳກັດລາງຂອງໜີຄະແນນກຳສຸດ ແລະນັກ
ເຮັດວຽກສາມາດ

- 5.1 บอกระบบแบบจำสูตรและระบบแบบสูงสุดโดยใช้ภาษา Python (ก. 19.1-19.2,
23.1, 23.2)
- 5.2 คำนวณพิสัยของข้อมูลสุ่นโดยใช้ภาษา Python (ก. 19.3)
- 5.3 บอกราชการชนของข้อมูลสุ่นโดยใช้ภาษา Python (ก. 19.4 แบบ
สอบขอที่ 7)
- 5.4 บอกระบบแบบนวนธรรมและระบบแบบสุ่มโดยใช้ภาษา Python (ก. 20,
แบบสอบขอที่ 8 - 9)
- 5.5 บอกระบบแบบที่ 3 โดยใช้ภาษา Python (ก. 20)
- 5.6 บอกราชการชนของระบบแบบที่กำหนดให้โดยใช้ภาษา Python (ก. 27-
28 แบบสอบขอที่ 10)
- 5.7 บอกระบบกล่องชนของระบบแบบที่กำหนดให้โดยใช้ภาษา Python (ก.
29, แบบสอบขอที่ 13)
6. เพื่อให้นักเรียนรู้ความต่าง ๆ ในตารางแจกแจงความถี่
เมื่อกำหนดตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนสามารถ
6.1 บอกระบบแบบนวนธรรมที่จะสัมภาระโดยใช้ภาษา Python (ก. 35)
- 6.2 บอกราชการชนของระบบแบบนวนธรรมโดยใช้ภาษา Python (แบบสอบ
ขอที่ 10)
- 6.3 บอกระบบแบบนวนธรรมของระบบแบบที่กำหนดให้ โดยใช้ภาษา Python (ก. 36)
- 6.4 บอกราชการชนของระบบแบบที่กำหนดให้โดยใช้ภาษา Python
เมื่อกำหนดข้อมูลซึ่งเป็นรายได้ของลูกจ้างและตารางแจกแจงความถี่ใน
นักเรียนสามารถ
- 6.5 บอกราชการชนของระบบแบบที่กำหนดให้โดยใช้ภาษา Python (แบบสอบขอที่ 14)
- 6.6 บอกราชการชนของระบบแบบที่กำหนดให้โดยใช้ภาษา Python (แบบ
สอบขอที่ 16 - 17)
- 6.7 บอกราชการชนของระบบแบบที่กำหนดให้โดยใช้ภาษา Python (แบบสอบขอที่ 15)

7. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการแจกแจงความถี่โดยทำเป็นรูปกราฟทาง ๆ เมื่อกำหนดข้อมูลและตารางแจกแจงความถี่ให้นักเรียนสามารถ

7.1 เขียนกราฟรูปอิสโทแกรมโดยใช้ภาษาไทย (ก. 31)

7.2 เขียนกราฟรูปหistogram เหลี่ยมแห่งความถี่โดยใช้ภาษาไทย (ก. 33, แบบสอบข้อที่ 22)

7.3 เขียนกราฟรูปโกร์咚ความถี่โดยใช้ภาษาไทย (ก. 34 แบบสอบข้อที่ 23)

7.4 เขียนโคงความถี่สะสมโดยใช้ภาษาไทย (ก. 37)

เมื่อกำหนดรูปกราฟทาง ๆ ให้นักเรียนสามารถ

7.5 บอกโคงความถี่สะสมโดยใช้ภาษาไทย (แบบสอบข้อที่ 24)

7.6 บอกได้วางเท็จความถี่สะสมรูปใดที่เรียงจากคะแนนมากไปน้อย

8. เพื่อให้นักเรียนรู้จักลักษณะของโคงความถี่ซึ่งเขียนเป็นกราฟรูปประชัง เมื่อกำหนดข้อมูลและตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนสามารถ

8.1 บอกลักษณะของข้อมูลที่แจกแจงความถี่เป็นรูปประชังโดยใช้ภาษาไทย (แบบสอบข้อที่ 18 ก. 38)

8.2 บอกได้วาข้อมูลที่กำหนดค่าให้มีการแจกแจงความถี่เป็นรูปประชัง (แบบสอบข้อที่ 25)

เมื่อกำหนดโคงความถี่ชนิดทาง ๆ ให้นักเรียนสามารถ

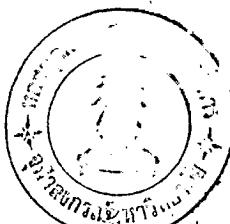
8.3 บอกโคงความถี่ที่เป็นรูปประชังโดยใช้ภาษาไทย

9. เพื่อให้นักเรียนรู้จักลักษณะของโคงความถี่ ซึ่งเป็นกราฟรูปเบซายและเบชวาโดยใช้ภาษาไทย

เมื่อกำหนดข้อมูลและตารางแจกแจงความถี่ให้ นักเรียนสามารถ

9.1 อธิบายลักษณะของโคงความถี่ที่เป็นรูปเบซายและเบชวาโดยใช้ภาษาไทย (ก. 39, แบบสอบข้อที่ 20)

9.2 บอกได้วาข้อมูลที่กำหนดค่าให้มีการแจกแจงความถี่เป็นรูปเบซายหรือเบชวาโดยใช้ภาษาไทย (ก. 39 แบบสอบข้อที่ 26)

เมื่อกำหนดโถงความถี่ชนิดทาง ๆ ในนักเรียนสามารถ

9.3 บอกโถงความถี่รูปเบซายและเบชวาโดยยังถูกต้อง

10. เพื่อให้นักเรียนรู้จักลักษณะของโถงความถี่ที่เป็นรูปตัวยู

เมื่อกำหนดข้อมูลและตารางแจกแจงความถี่ในนักเรียนสามารถ

10.1 อธิบายลักษณะโถงความถี่ที่เป็นรูปตัวยู (U - Shape) โดยยังถูกต้อง (ก. 40, แบบสອบขอที่ 19)

10.2 บอกความข้อมูลที่กำหนดให้มีการแจกแจงความถี่เป็นรูปตัวยู (ก. 41, แบบสອบขอที่ 27)

เมื่อกำหนดโถงความถี่ ชนิดทาง ๆ ในนักเรียนสามารถ

10.3 บอกโถงความถี่รูปตัวยู โดยยังถูกต้อง

11. เพื่อให้นักเรียนรู้จักลักษณะของโถงความถี่รูปตัวเจ และตัว เจรกลับ

เมื่อกำหนดข้อมูลและตารางแจกแจงความถี่ในนักเรียนสามารถ

11.1 อธิบายลักษณะของโถงความถี่รูปตัวเจ และตัว เจรกลับโดยยังถูกต้อง (ก. 42 - 43 แบบสອบขอที่ 21)

11.2 บอกความข้อมูลที่กำหนดให้มีการแจกแจงความถี่เป็นรูปตัวเจ หรือตัว เจรกลับโดยยังถูกต้อง

เมื่อกำหนดโถงความถี่ชนิดทาง ๆ ในนักเรียนสามารถ

11.3 บอกโถงความถี่ที่เป็นรูปตัวเจ และตัว เจรกลับโดยยังถูกต้อง

12. เพื่อให้นักเรียนรู้จักลักษณะของโถงความถี่รูป Bimodal

เมื่อกำหนดข้อมูลและตารางแจกแจงความถี่ในนักเรียนสามารถ

12.1 อธิบายลักษณะของโถงความถี่รูป Bimodal โดยยังถูกต้อง (ก. 44)

12.2 บอกความข้อมูลที่กำหนดให้มีการแจกแจงความถี่เป็นรูป Bimodal

โดยยังถูกต้อง (ก. 45 แบบสອบขอที่ 26)

- เมื่อกำหนนค์ Kong ความถี่ชนิดทาง ๆ ให้ นักเรียนสามารถ
 12.3 บอกโภคความถี่รูป Bimodal ได้อย่างถูกต้อง
13. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่อง ทำແທນงເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌
 เมื่อเรียนເວັ້ງ ເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ຈົບແລ້ວ นักเรียนສາມາດ
 13.1 บอกຄວາມໜ້າຍຂອງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ໄດ້ຍໍາງຊຸກຕອງ (ก. 56 ແນບ
 ສອບຂອໍທີ 29)
- 13.2 บอกຄວາມໜ້າຍຂອງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ໄດ້ຍໍາງຊຸກຕອງ
 (ก. 47 - 50 ແນບສອບຂອໍທີ 20 - 31)
 เมื่อกຳນົດຂອ່ມູນທີ່ໄນ້ແຈກແຈງຄວາມຄື (Ungrouped data) ທຸກ໌ນີ້ໃຫ້
 ນັກເຮືອນສາມາດ
- 13.3 ຄຳນວນຫາຄະແນນຈາກທຳແທນງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ທີ່ກຳນົດໃຫ້ໄດ້ຍໍາງ
 ຢຸກຕອງ (ก. 54, 55, 58 ແນບສອບຂອໍທີ 32)
- 13.4 ຄຳນວນຫາທຳແທນງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ ຈາກຄະແນນທີ່ກຳນົດໃຫ້ໄດ້ຍໍາງ
 ຢຸກຕອງ (ก. 56, 57, 59 ແນບສອບຂອໍທີ 33)
 เมื่อกຳນົດຕາງແຈກແຈງຄວາມຄື (Grouped data) ໃຫ້ ນັກເຮືອນສາມາດ
- 13.5 ຄຳນວນຫາຄະແນນ ຈາກທຳແທນງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ທີ່ກຳນົດໃຫ້ໄດ້ຍໍາງຢຸກ
 ຕອງ (ກ. 64-66, 68.1-68.2 ແນບສອບຂອໍທີ 37)
- 13.6 ຄຳນວນຫາທຳແທນງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ ຈາກຄະແນນທີ່ກຳນົດໃຫ້ໄດ້ຍໍາງຢຸກ
 ຕອງ (ກ. 67, 68.3, 68.4 ແນບສອບຂອໍທີ 36)
- 13.7 ສຽງສູງຕາມ ກາຣ່າເນົ່ວຮັບນົດໄຕລ໌ໄດ້ຍໍາງຢຸກຕອງ (ກ. 69)
- 13.8 ຄຳນວນຫາຄະແນນ ຈາກທຳແທນງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ທີ່ກຳນົດໃຫ້ໂຄຍໃໝ່
 ສູງຕາມໄດ້ຍໍາງຢຸກຕອງ (ກ. 70 - 71)
- 13.9 ຄຳນວນຫາທຳແທນງເປ່ອຮັບນົດໄຕລ໌ ຈາກຄະແນນທີ່ກຳນົດໃຫ້ໂຄຍໃໝ່ສູງຕາມ
 ໄດ້ຍໍາງຢຸກຕອງ (ກ. 72 & 73)

เมื่อกำหนนค์โคงความถี่จะสมให้ นักเรียนสามารถ

13.10 หาค่าคะแนน จากคำแนะนำเบื้อร์ เช่นที่ใกล้ที่กำหนนค์ให้ โดยอย่างถูกต้อง

(ก. 94.1 แบบสอบขอที่ 43)

13.11 หาคำแนะนำเบื้อร์ เช่นที่ใกล้จากคะแนนที่กำหนนค์ให้ (ก. 94.4)

14. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ เรื่องคำแนะนำเบื้อร์

เมื่อเรียนเรื่อง เบื้อร์จบทั้ง นักเรียนสามารถ

14.1 บอกความหมายของคำว่าคะแนน เบื้อร์โดยอย่างถูกต้อง

(ก. 74 - 77 แบบสอบขอที่ 38)

เมื่อกำหนนค์ข้อมูลที่ไม่แยกแจงความถี่ ชุดหนึ่งให้ นักเรียนสามารถ

14.2 คำนวณหาคะแนน จากคำแนะนำเบื้อร์ที่กำหนนค์ให้โดยอย่างถูกต้อง

(ก. 78, 80.1 แบบสอบขอที่ 39)

14.3 คำนวณหาคำแนะนำเบื้อร์ จากคะแนนที่กำหนนค์ให้โดยอย่างถูกต้อง

(ก. 79, 80.2 แบบสอบขอที่ 40)

เมื่อกำหนนค์ตารางแจงความถี่ให้ นักเรียนสามารถ

14.4 คำนวณหาคะแนนจากคำแนะนำเบื้อร์ที่กำหนนค์ให้โดยอย่างถูกต้อง

(ก. 81 แบบสอบขอที่ 42)

14.5 คำนวณหาคำแนะนำเบื้อร์ จากคะแนนที่กำหนนค์ให้โดยอย่างถูกต้อง

(แบบสอบขอที่ 41)

14.6 สรุปสูตร การหาเบื้อร์โดยอย่างถูกต้อง (ก. 82)

14.7 คำนวณหาคะแนน จากคำแนะนำเบื้อร์ที่กำหนนค์ให้โดยใช้สูตรโดยอย่าง
ถูกต้อง (ก. 82)

14.8 คำนวณหาคำแนะนำเบื้อร์ จากคะแนนที่กำหนนค์ให้โดยใช้สูตรโดยอย่าง
ถูกต้อง (ก. 83)

เมื่อกำหนนค์ โคงความถี่จะสมให้ นักเรียนสามารถ

- 14.9 หาคำແນນຈາກຕຳແໜ່ງເຄີ່ມຂົລືທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ (ກ. 94.2
ແບບສອບຂອໍທີ່ 44)
- 14.10 หาຕຳແໜ່ງເຄີ່ມ ຈາກະແນນທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ (ກ. 94.5)
15. ເພື່ອໃຫ້ນັກເຮືອນເຂົ້າໃຈເວັ້ງຕຳແໜ່ງ ຄວອໄທ໌
ເນື່ອເຮືອນເວັ້ງ ຄວອໄທ໌ຈົບແລ້ວ ນັກເຮືອນສາມາຮັດ
- 15.1 ອືບາຍຄວາມໝາຍຂອງຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ (ກ. 84-86)
- 15.2 ກໍານວມຫາຄະແນນ ຈາກຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ ທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ
(ກ. 87)
- 15.3 ກໍານວມຫາຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ ຈາກະແນນທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ
(ກ. 88 - 89)
ເນື່ອກໍາທັນຄວາງແຈກແຈງຄວາມຄືໃຫ້ ນັກເຮືອນສາມາຮັດ
- 15.4 ກໍານວມຫາຄະແນນຈາກຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ ທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ
(ກ. 90)
- 15.5 ກໍານວມຫາຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ ຈາກະແນນທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ
(ກ. 91)
- 15.6 ສຽງສູງທາງຫາຄວອໄທ໌ໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ (ກ. 92)
- 15.7 ກໍານວມຫາຄະແນນ ຈາກຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ ໂດຍໃຊ້ສູງທີ່ໄດ້
ອົບາຍຄູກທອງ (ກ. 92)
- 15.8 ກໍານວມຫາຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ ຈາກະແນນທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ ໂດຍໃຊ້ສູງທີ່ໄດ້
ອົບາຍຄູກທອງ
- ເນື່ອກໍາທັນຄົງຄວາມຄືສະສົມໃຫ້ ນັກເຮືອນສາມາຮັດ
- 15.9 ມາຄະແນນຈາກຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ (ກ. 94.3)
- 15.10 ມາຕຳແໜ່ງຄວອໄທ໌ ຈາກະແນນທີ່ກໍາທັນຄິໄຫ້ໂຄຍາງຄູກທອງ
(ກ. 94.6 ແບບສອບຂອໍທີ່ 45)

ภาคผนวก ช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรนิมหวิทยาลัย

คำแนะนำในการเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม

นักเรียนจะได้รับประโยชน์มาก ถ้านักเรียนหัดคิดคำแนะนำ ต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด

- หากจะเข้าใจบทเรียนให้มาก ต้องมีความสนใจในกรอบที่ 2
- เริ่มอ่านกรอบที่ 1 และตอบคำถามหรือเติมขอความช่วยเหลือ
- ตรวจสอบของนักเรียนทุกคน การได้รับการช่วยเหลือในกรอบที่ 3

นักเรียนจะพบราก្យาด ของกรอบที่ 1 อุยกะห์ยมีขอกรอบที่ 2

3.1 ถ้าป่วย นักเรียนต้องดูแลให้นักเรียนอ่านกรอบที่ 2 ต่อไป
และดำเนินเรื่องนี้ต่อไปเรื่อยๆ

3.2 ถ้าป่วย นักเรียนต้องบิก ให้นักเรียนอ่านกรอบเดิมซ้ำอีก
แล้วเขียนคำตอบที่ถูกต้องลงช่องล่างคำตอบที่ผิดคนนั้น

4. นักเรียนจะต้องชื่อสัตย์ คือไม่ตอบถูกคำตอบก่อน เมื่อยังตอบไม่เสร็จ

เพราะจะทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ และจะไม่เกิดอะไร

5. ทำทุกๆ กรอบ จากเริ่มตน อยากรู้กรอบใด กรอบหนึ่งเป็นอันขาด
พึงรักษาไว้เสมอ คำถ้าไม่แต่ละกรอบ ไม่ใช่แบบสอบ แต่เป็นคำถ้าที่ให้นักเรียนคิด
และเรียนรู้เหมือนกับกระบวนการนักเรียน ในขณะที่ครุซิบายในห้องเรียนนั้นเอง

6. เมื่อจบบทเรียนแล้ว จะมีแบบสอบถามให้นักเรียนทำเพื่อวัดคุณภาพ นักเรียน
มีความรู้และความเข้าใจในบทเรียนเพียงไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	<p>1. คะแนนในวิชาสถิติ มีความหมายกว้างมาก นิ่ื้อหา many ดังคะแนนที่ได้จากการสอบวิชาทาง ๆ แต่เพียงอย่างเดียว นักเรียนแต่ละคนที่ได้จากการซึ่งนักเรียน เป็น.....</p> <p style="text-align: center;">ส่วนสูงของนักเรียนที่ได้จากการวัดก็เป็น.....</p> <p style="text-align: center;">จำนวนสมาชิกในที่นับได้แต่ละครอบครัวก็เป็น.....</p> <p style="text-align: center;">คั้งน้ำจิ้งสรุปได้ว่า สิ่งที่ได้จากการวัดและการนับก็เป็น.....</p>
คะแนน	<p>2. การวัดความสูงนั้น อาจจะวัดได้มาเป็น 5 ฟุต, 5 ฟุต 6 นิ้ว หรือ 5.5 ฟุต ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความสูงที่วัดได้นี้ไม่เป็นจำนวนเต็มเสมอไป อาจจะมีค่าเป็นเศษส่วนหรือ ทศนิยมก็ได้ คะแนนประจำหนึ่งเรียกว่า <u>คะแนนต่อเนื่อง</u> (Continuous Variables)</p> <p style="text-align: center;">คั้งน้ำ น้ำหนักที่วัดได้ 50 กก. 50.2 กก. 60.5 กก. จะเป็น.....</p>
คะแนนต่อเนื่อง	<p>3. ในการสำรวจสำมะโนประชากรของประเทศไทย จำนวนเท่าไรนั้นจะต้องสำรวจประชากรแต่ละครอบครัวมี สมาชิกเท่าไร? ซึ่งอาจสำรวจได้ว่าแต่ละครอบครัวมีสมาชิก เป็น 2 คน, 5 คน, 7 คน หรือ 10 คน ฯลฯ จำนวนสมาชิก แต่ละครอบครัวจะได้ออกมาเป็นเดชจำนวนเต็มเพียงอย่างเดียว เราเรียกคะแนนประจำหนึ่งว่า <u>คะแนนต่อเนื่อง</u> (Discrete Variables)</p> <p style="text-align: center;">คั้งน้ำจากการสำรวจนักเรียนในแต่ละชั้นได้จำนวน ชั้นละ 40 คน, 45 คน, 50 คน จึงต่างก็เป็น.....</p>

คะแนนค่าไม้ต่อเนื่อง	<p>4. ในการเรียนการสอน ครูอาจต้องการทราบวันนักเรียนแต่ละคนสอบวิชาคณิตศาสตร์ใดคะแนนเป็นอย่างไรบ้าง หรือโรงเรียนต้องการทราบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนแต่ละคนก็ป่าว ประมาณปีละเท่าไหร่ ส่วนเหล่านี้คือ คะแนนสอบของนักเรียน ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียน ทางก็เป็น<u>ข้อมูล</u> ดังนั้นอัตราการเกิดการตายของพลเมืองในเขตเทศบาลก็เป็น..... หรืออาจสรุปได้ว่า <u>ข้อมูลก็ขอ เท็จจริงหรือความจริง</u> ที่เราต้องการศึกษาหรือต้องการทราบ</p>
ข้อมูล	<p>5. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ อาจจะ เป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่สอบໄດ້ หรือจำนวนพลเมืองในเขตเทศบาล ข้อมูลเหล่านี้ก็ไม่ได้ทำการวิเคราะห์ทางใดทางหนึ่ง เราเรียกข้อมูลประเภทนี้ว่า <u>ข้อมูลดิบ</u> (Raw Data) ดังนั้นนำหน้าของนักเรียนแต่ละคนที่วัดໄດ້เป็น..... หรือ จำนวนบ้านเรือนในเขตเทศบาลก็เป็น.....</p>
ข้อมูลดิบ ข้อมูลดิบ	<p>6. เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในนั้นແรගนี้ยังมีลักษณะไม่เป็นระเบียบ ไม่เป็นหมวดหมู่ อย่างระจัดระจายซึ่งก็เป็นลักษณะของ..... อยู่ ข้อมูลดิบไม่สามารถที่จะบอก ค่าสถิติอะไรได้มากมานัก ดังนั้นเราจะจึงกองน้ำข้อมูลดิบเหล่านี้มาจัดให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อจะได้ทำการวิเคราะห์ต่อไป</p>

ข้อมูลคิบ	<p>7. จากข้อมูลที่กำหนดให้ตอบไปนั้นคือ 17, 25, 12, 7, 9, 10, 16, 20, 21, 19, 7, 12, 13 เราเรียงข้อมูลนี้จากความอยู่ทางมาหัวใจหรือจากความอยู่ทางท้ายใจมาหัวใจเพรากะมีจำนวนไม่มากนัก</p> <p>ดังนั้นถ้าเรียงจากความอยู่ทางมาหัวใจจะได้ดังนี้....</p> <p>.....</p> <p>หรือเรียงจากความอยู่ทางท้ายใจก็จะได้ดังนี้....</p> <p>.....</p>
<p>7, 7, 9, 10, 12, 12, 13, 16, 17, 19, 20, 21, 25, 25, 21, 20, 19, 17, 16, 13, 12, 12, 10, 9, 7, 7.</p>	<p>8. ถ้าข้อมูลที่นับໄโน้มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากข้อมูลในกรอบที่ 7 เป็น 200 จำนวน คือ 17, 25, 12, 7, 9, 10, 16, 20, 21, 19, 7, 12, 13,... ถึง 200 จำนวน การที่จะเรียงทีละจำนวนก็จะเสียเวลาในการเรียงคะแนน ในทางสอดคล้องได้ จัดกลุ่มคะแนนขนาดๆ โตกะจะจัดระหว่างคะแนน 7-12 ไว้ดวยกัน คะแนน 7-12 คือ.....</p> <p>..... จำนวน คะแนนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันนับได้..... จำนวน คะแนนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันนี้เรียกว่า <u>ความถี่</u> (Frequency)</p> <p>ดังนั้น คะแนนระหว่าง 7-12 จะมีความถี่เท่ากับ 6 เซนเดียวกัน คะแนนระหว่าง 13-19 คือ.....</p> <p>..... จำนวน นับได้..... จำนวน</p> <p>ดังนั้นคะแนน 13-19 มีความถี่เท่ากับ.....</p>

7, 7, 9, 10, 12, 12, 6 13, 16, 17, 19. 4 4	<p>9. จากข้อมูลในกรอบที่ 7 ข้อมูลไม่ได้จัดหมวดหมู่ แต่เรียงลำดับจากความอย่างมาก หรือเรียงจากความมากไปหาน้อย หรือ เรียกว่า ข้อมูลที่ไม่<u>แยกแจงความถี่</u> (<u>ungrouped data</u>)</p> <p>ส่วนข้อมูลที่นำมาจัดหมวดหมู่ลงกรอบที่ 8 โดยให้คะແນนท์มีค่าแตกต่างกันมากอยู่ในกลุ่มเดียว กัน เรียกว่า <u>ข้อมูลแยกแจงความถี่</u> (<u>Grouped data</u>)</p>
	<p>10. การจัดคะแนนเป็นหมวดหมู่หรือเป็นกลุ่มนั้น จะจัดเป็นกลุ่มขึ้นอยู่กับจำนวนคะแนนรวมมากน้อยเพียงใด ซึ่งในทางสถิติ เรียกจำนวนกลุ่มนี้ว่า <u>จำนวนชั้นของคะแนน</u> (class) แต่โดยทั่วไปมักจะจัดระหว่าง 5-20 ชั้น</p> <p>เช่น มีคะแนน 40 จำนวน จัดเป็น 5 กลุ่มเรียกว่า จำนวนชั้นมี 5 ชั้น</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรและมหาวิทยาลัย

11. จากผลการสอบวิชาสถิติของนักเรียน 40 คน ได้คะแนน
ทาง ๆ ดังนี้

52 88 47 75 98 93 73 62 69 80

42 76 66 54 73 69 83 62 53 79

69 56 81 75 52 65 49 80 67 59

88 80 44 71 72 87 91 82 89 79

จากข้อมูลที่กำหนดให้ ถ้าจะนำมาแจกแจงความถี่ในรูปตารางซึ่งจะต้องทำการคำนวณดังนี้

11.1 ตรวจสอบคะแนนสูงสุด ในที่สุด ในที่สุด คะแนน

11.2 ตรวจสอบคะแนนต่ำสุด ในที่สุด ในที่สุด คะแนน

11.3 หาผลทางระหว่างคะแนนสูงสุดกับคะแนนต่ำสุด
เรียกว่า พิสัย (Range) ในที่สุด มากน้อย....

คะแนน

98 12. จากกรอบที่ 11 ข้างต้น คำนวณการพิจารณาท่อไปนี้คือ

42 12.1 กำหนดจำนวนชั้นของคะแนนตามความเหมาะสม ในที่นี้สมมติว่า ให้เป็น 10 ชั้น

56 12.2 หาช่วงคะแนนในแต่ละชั้น ซึ่งทางสถิติเรียกว่า
อันตรภาคชั้น (Class interval)

อันตรภาคชั้น หาโดย โดยเอาผลทางระหว่างคะแนน
สูงสุดกับคะแนนต่ำสุด ซึ่งเรียกว่า.....แบ่งออกเป็น 10 ชั้น
ในที่สุด ใจ เป็น.....

.....
เพราะฉะนั้น อันตรภาคชั้น = (ปั๊บทนิ่งให้เป็นเลข
จำนวนเต็มที่สูงกว่า

ดังนั้นสรุปได้ว่า อันตรภาคชั้น = พิสัย

.....

พ.ศ. ๑๙๖๔

$$\frac{98-42}{10} = \frac{56}{10} = 5.6$$

6

ຈຳນວນໜີ

1

ขออนุเชิญของคุณແນນ
 $L_1 - L_2$

42 - 47

48 - 53

54 - 59

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คั่งน้ำจะแหนงชันแรกเป็น 42-47 ในการหาชันจะแหนงชันต่อไป คือ จะแหนงชันที่ 2 ก็เริ่มจาก $I_1 = 48$ และ $I_2 = 53$

เพื่อความสุขความคุ้มค่าในเชิงปฏิบัติ จะเห็นว่า

$48 - 53 \leftarrow$ ชนที่ 2 มี I_1 , เป็น 48 ซึ่งเป็นตัวเลขตัดจาก
 $54 - 59 \leftarrow$ I_2 ของชนที่ 1 คือ 47 และ I_2 ของชนที่ 2 หา
 ได้โดยเอา 6 (อันตรภาคชน) บวก I_2 ของชน
 ที่ 1 คือ 53

ชั่งชันอ่น ๆ ก็ทำ เช่น เดียวกัน ทำอย่างนี้เรื่อยๆ
ไปจนครบจำนวนชั้นและชั้นสุดท้ายจะต้องมีกระเบน
สูงสุดอยู่ในชั้นนี้

ให้นักเรียนเติมชั้นคะแนนที่เหลือลงในตารางให้ถูกต้อง

และ L_1 ของคะแนนชั้นที่ 2 หาได้โดยเอา 6 (อันตรภาค)
หักดับออกจาก L_1 ของคะแนนชั้นที่ 1 ได้ 87

- 6 93 - 98 ซึ่งคะแนนชั้นนี้ ๆ ก็ทำเช่นเดียวกัน ทำอย่าง
นี้เรียกไปจนครบจำนวนชั้นและคะแนนชั้นสุดท้าย
- 6 87 - 92
- 81 - 86 จะต้องมีคะแนนทำสูตรอยู่ในชั้นนี้ๆ ว่ายังเสีย

ให้นักเรียนเตรียมคะแนนชั้นที่เหลือลงในตารางให้ถูกต้อง

75 - 80

16. เมื่อจัดคะแนนเป็นหมวดหมู่เรียบร้อยแล้วก็หาว่า แต่ละ
ชั้น หรือแต่ละหมู่มีคะแนนกี่จำนวน ทำได้โดยอ่านคะแนนที่
จำนวนตามแนวระดับหรือแนวตั้งจากชนครบทุกจำนวน เลขชี้
ลงในช่องรอยคะแนน (ช่องที่ 2) ที่ลักษ์ขีดต่อคะแนน 1 ตัว
การทำหางานนี้เรียกว่า การชี้ครอฟ์คะแนน (Tally)

69 - 74

63 - 68

57 - 62

51 - 56

45 - 50

39 - 44

1

2

ขอบเขตของคะแนน	รอคะแนน

ศูนย์วิทยบรังษายุค
รุ่นหลังรุ่นใหม่ล้ำย

17. จากชุมชนต่อไปนี้ จงสร้างตารางแจกแจงความถี่โดย
เรียงคะแนนจากค่าน้อยไปหามาก

52 88 47 75 98 93 73 62 69 80

42 76 66 54 73 69 83 62 53 79

69 56 81 75 52 65 49 80 67 59

88 80 44 71 72 87 91 82 89 79

1

2

ขอบเขตของคะแนน	ร้อยละคะแนน
$L_1 - L_2$	
42 - 47	/
48 - 53	/
54 - 59
60 - 65
66 - 71
72 - 77
78 - 83
84 - 89	/
90 - 95
96 - 101

อ่านคะแนนตัวแรกตามแนวระดับเป็น 52 ก็ขึ้นในช่องราย
คะแนนตรงกับคะแนนชั้นที่ 2 (48-53) 1 ชีค

ต่อไปอ่านคะแนนตัวที่ 2 เป็น 88 ก็ขึ้นในช่องรายคะแนน
ชั้นที่ 8 (84-89) 1 ชีค

คะแนนต่อไปเป็น 47 ก็ขึ้นในคะแนนชั้นที่ 1 อีก 1 ชีค
ทำอย่างนี้เรื่อยๆ ไปจนหมดคะแนนทุกตัว และชั้นใดที่มีรายคะแนน
ครบ 5 ชีค ก็ให้เขียนว่า 1 ชีค +/+ ดังนี้

ให้นักเรียนเขียนชีครายคะแนนที่เหลือให้ถูกต้อง

1 ขอบเขตของ คะแนน	2 คะแนน
42-47
48-53
54-59
60-65
66-71
72-77
78-83
84-89
90-95
96-101

16. เมื่อนักเรียนทำ อบคบ แบบในกรอบที่ 17 เรียนรู้อย่างแล้ว ก็ให้นับร้อยชีดในแต่ละชั้น ส่องในตารางข้างที่ 3 ชั้นเรียน กากบาท ช่องความถี่

1 ขอบเขตของคะแนน (L ₁ - L ₂)	3 ความถี่ (f)
42 - 47	3
48 - 53	4
54 - 59	3
60 - 65
66 - 71
72 - 77
78 - 83
84 - 89
90 - 95
96 - 101
$\Sigma f = \dots$	

นับนักเรียนในชั้นคะแนนเดียวกัน ในชั้นคะแนนเดียวกัน

นับ เช่น ในชั้นคะแนนที่ 1 มีร้อยชีด 3 ชีด ก็ใส่เลข 3 ในช่องความถี่ ชั้นที่ 2 มีร้อยชีด 4 ชีด ก็ใส่เลข 4 และในชั้นที่ 3 มีร้อยชีด 3 ชีด ก็ใส่เลข 3

ให้นักเรียนใส่ความถี่ที่เหลือลงในตารางให้ถูกต้อง เมื่อนักเรียนใส่ความถี่ในช่องความถี่จนครบแล้ว ก็ให้รวมความถี่จากคะแนนชั้นแรกถึงชั้นคะแนนสุดท้าย ซึ่งได้เท่ากับจำนวน

ส่วนแตรลางสุดของช่องที่ 3 เรียกว่า แม่ =
 อ่านว่า ชิกมา เอฟ เทากับ, แม่ นี้หมายถึงผลรวมของความ
 ถ่วงหนักตั้งแต่ ชั้นคะแนนแรกถึงชั้นคะแนนสุดท้าย ซึ่ง เทากับ
 จำนวนข้อมูลทั้งหมดนั้นเอง
 ในนักเรียนใช้จำนวนข้อมูลทั้งหมดในช่อง แม่ =

19. จงสร้างตารางแจกแจงความถี่ที่กำหนดให้ໂປັນ

จากการพิจารณา โภคภารណีจำนวนคำทุก ๆ คำของหนังสือ
 หนาหนึ่ง มีจำนวน 35 บรรทัด แต่ละบรรทัดมีจำนวนคำดังนี้

3 15 22 19 21 14 13 7 10 20 22

6 20 21 17 16 18 8 20 22 15 19

6 20 22 23 24 20 19 18 22 21 21

4 20 19 20 10 22

2 ในนักเรียนสร้างตารางแจกแจงความถี่ ใหม่จำนวนชั้น

1 เป็น 6 ชั้น โดยเรียงคะแนนจากน้อยไปมาก

จากชื่อ มวลจะได้ว่า

19.1 บรรทัดที่มีจำนวนคำน้อยที่สุด = คำ

19.2 บรรทัดที่มีจำนวนคำมากที่สุด = คำ

19.3 พิสัย = คำ

19.4 อัตราภาระชั้น = พิสัย

=
 =

= (ปัจทันนิยมให้เป็นเลข
 จำนวนเต็ม)

ขอรบกวน ความต้องการของ	รวม	ความต้องการของ
คะแนน	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้
7 - 9	//	2
10 - 12	//	2
13 - 15	///	4
16 - 18	///	4
19 - 21	###	15
22 - 24	###	8

22. จากคะแนนในกรอบที่ 19 ให้สร้างตารางแจกแจง
ความถี่ใหม่จำนวนชั้นเป็น 6 ชั้น โดยเรียงจากคะแนนมาก
ไปหาน้อย ดังนี้

23.1 บรรทัดที่มีจำนวนคำมากที่สุด.....คำ

23.2 บรรทัดที่มีจำนวนคำน้อยที่สุด.....คำ

23.3 อันตรากาศชน.....คำ

35

24	23. จำนวนคำของชั้นแรกมี $L_1 = 22$ และ $L_2 = 24$
7	จำนวนคำของชั้นที่ 2 มี $L_1 = \dots$ และ $L_2 = \dots$
3	จำนวนคำของชั้นที่ 4 มี $L_1 = \dots$ และ $L_2 = \dots$
	จำนวนคำของชั้นที่ 6 มี $L_1 = \dots$ และ $L_2 = \dots$

24. ในนักเรียนนำข้อมูลในการอบรมที่ 23 สร้างเป็นตาราง
แจกแจงความถี่ และทำการเขียนอยุคบัน彷รอมหงาความถี่
โดยใส่ลงในตารางแจกแจงความถี่ให้ก่อต่อง

จำนวนค่า I ₁ -I ₂	ร้อย คะแนน	จำนวน บรรทัด
22-24		8
19-21		15
16-18		4
13-15		4
10-12		2
7- 9		2
$\Sigma f = 35$		

25.

จากตารางแจกแจงความถี่ ซึ่งเป็นความสูงของนักเรียน
50 คน ดังนี้

ความสูง (ซม.)	ร้อยคะแนน	จำนวน (คน)
151 - 154		7
155 - 158		9
159 - 162		16
163 - 166		10
167 - 170		8
$\Sigma f = 50$		

จากตารางข้างต้น

25.1 มีจำนวนชั้น.....ชั้น

25.2 มีอันตรภาคชั้น.....ชั้น。

25.3 ขอบเขตของความสูงชั้นที่ 3 เป็น.....

25.4 ขอบเขตของความสูงชั้นที่ 5 เป็น.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากร暨มหาวิทยาลัย

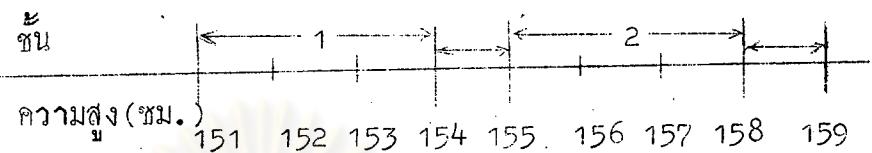
5

4

159 - 162

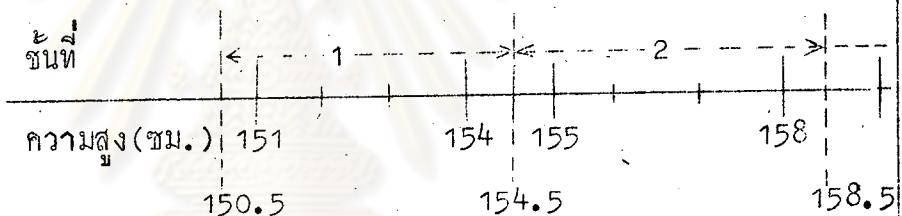
167 - 170

26. จากกรอบที่ 25 ข้อจำกัดทางและข้อจำกัดบนที่เป็น
จำนวนเต็ม เช่น ไม่ต้องนับ

จงเห็นได้ว่าถ้ามีความสูงระหว่าง 154-155 หรือ

158 - 159 ซม. ก้ามทรายริ้วความสูง (คะแนน) นั้นจะจัดอยู่ในชั้นใด ควรเห็นด้วยว่าก็จะกับชั้นเดียวกัน เพื่อให้คลุมทุกคะแนน โดยการขยายขีดจำกัดชั้นออกไปข้างละ 0.5 ดังนี้

กังนั้นซึ่งจำกัดลงและซึ่งจำกัดบนเชิงใหม่โดยกังนั้น

I_1	-	I_2
150.5	-	154.5
154.5	-	158.5
158.5	-	162.5
162.5	-	166.5
166.5	-	170.5

ก็จดจําภูมิที่เขียนไว้บนกระดาษ

ເຮັດກວາ ແລ້ວ ຂູ່ຄຳຈຳກັດຄືນຈິງ

(True Class Limit)

ปัญหาที่จะเกิดขึ้น คือ ถ้าความสูง

ເທັກນີ້ 154.5 ຊມ.ຈະອູ່ຢູ່ໃນສັນໄດ

ถ้าเป็นเช่นนี้ จะอุ่นในชั้นที่ 1

เพราะฉะนั้นถ้าความสูง เทากัน

158.5 ឧ.ម.ទេសធីនិងខ្លួន.....

2.

27. จงเขียนชีดจำกัดชั้นจริง จากตารางท่อไปนี้

$L_1 - L_2$
30 - 34
35 - 39
40 - 44
45 - 49
50 - 54
55 - 59

ชีดจำกัดชั้นจริง
.....
.....
.....
.....
.....
.....

28. ตั้งน้ำจะเห็นได้ว่า ขอบเขตของคะแนนแต่ละชั้น มี 2

อย่างคือ 1. ชีดจำกัดชั้น (Class limit)

ซึ่งเป็นจำนวนเต็มและใช้โดยทั่วไป

2.

ซึ่งเขียนเป็นหน่วยนิยมใช้ในการหาค่าสถิติบาง
ประการซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

ชีดจำกัดชั้นจริง
29.5 - 34.5
34.5 - 39.5
39.5 - 44.5
44.5 - 49.5
49.5 - 54.5
54.5 - 59.5

ชุดจำกัดขั้นจริง

(True Class Limit)

29.

ขอบเขตของคะแนน	ความถี่
21 - 23	1
24 - 26	5
27 - 29	8
30 - 32	7
33 - 35	5
36 - 38	2

พิจารณาคุณที่ 1 ค่าเฉลี่ยระหว่าง L_1 กับ L_2 เท่ากับ 22พิจารณาคุณที่ 2 ค่าเฉลี่ยระหว่าง L_1 กับ L_2 เท่ากับ 25ค่าเฉลี่ยที่ได้เท่ากับเรียกว่า จุดกลางชั้น (Midpoint)

จุดกลางชั้นของชนที่ 4 เท่ากับ..... คะแนน

จุดกลางชั้นของชนที่ 5 เท่ากับ..... คะแนน

ดังนั้น เราสามารถหาจุดกลางชั้นของคะแนนแต่ละชั้นได้

โดยเอา $L_1 + L_2$ หารด้วย 2

หรือ จุดกลางชั้นของคะแนนใด ๆ =.....

ศูนย์วิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

31

30. การแจกแจงความถี่โดยใช้เป็นกราฟหรือแผนภูมิ
ผลลัพธ์จะดังท่อไปนี้

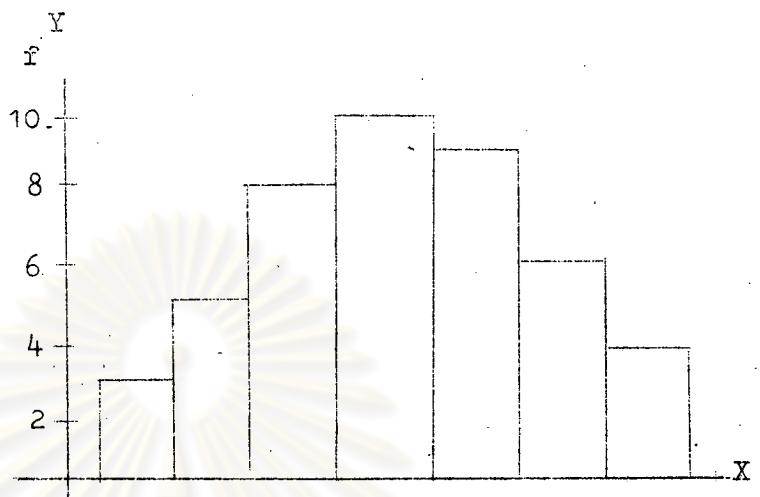
$$\frac{L_1 + L_2}{2}$$

ลักษณะที่ 1 เช่นแผนภูมิแสดงได้เมื่อทราบข้อมูล
ทางและชุดจำกัดบัน และความถี่ของคะแนนแต่ละชน

ขอบเขตของคะแนน	ความถี่
10 - 12	3
13 - 15	5
16 - 18	8
19 - 21	10
22 - 24	9
25 - 27	6
28 - 30	4

จากตารางคะแนนที่กำหนดให้ คำเบนการเขียนแผนภูมิ
ดังนี้

- สร้างแกนนอน (X) และแกนตั้ง (Y) ให้ตั้ง^{ชากัน}
- แบ่งแกนนอน (X) ออกเป็นส่วน ๆ เท่ากับ^{จำนวนชนิดของคะแนน} ในที่นั้นแบ่งเป็น....ส่วน
- แบ่งแกนตั้ง (Y) ออกเป็นส่วน ๆ ตามจำนวน^{ความถี่} โดยพิจารณาให้คลุมความถี่สูงสุด ในที่นั้น^{ความถี่สูงสุดเท่ากับ.....จำนวน}
- เขียนรูปกราฟแท่งบนแกน X โดยมีส่วนสูง^{ความถี่} จากการของคะแนนที่กำหนดให้

รูปกราฟแท่งที่ใช้เน้นติดกันโดยใช้ช่องๆ จำกัดชั้นจริงนี้เรียกว่า
ฮิสโตร์แกรม (Histogram)

- จากรูปฮิสโตร์แกรมช่างตนจะเห็นได้ว่า
- ความกว้างของช่องของฮิสโตร์แกรมแต่ละแท่งเท่ากับ.....
- (อันตรภาคัน)
- ความสูงของแท่งฮิสโตร์แกรมแต่ละแท่งเท่ากับ.....

31. จากตารางข้างล่างนี้จงสร้างฮิสโตร์แกรม

ช่วงเขตของคะแนน	ความถี่
30 - 35	5
36 - 41	7
42 - 47	9
48 - 53	10
54 - 59	7
60 - 65	5
66 - 71	2

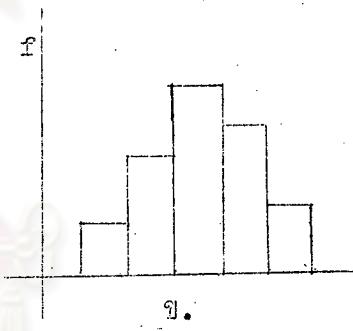
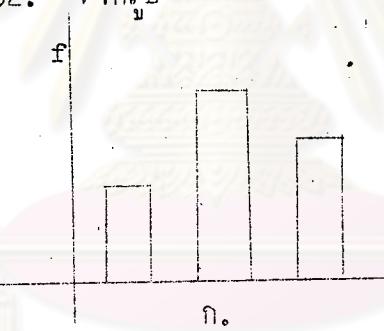
7
10
3
ความถี่

จงตอบคำถามดังไปนี้

3.1 จำนวนแห่งอิสโทแกรมเท่ากับ แท่ง

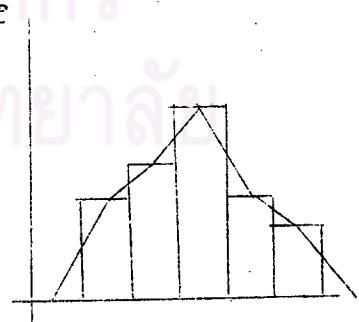
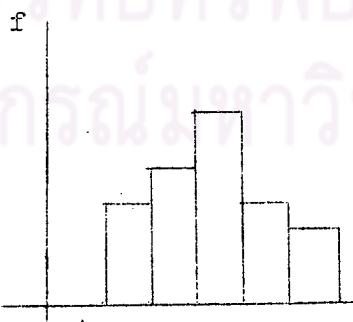
3.2 ช่องกว้างของแห่งเท่ากับ หน่วย

32. จากรูป

รูป ก เรียงกวน..... รูป ข. เรียงกวน.....

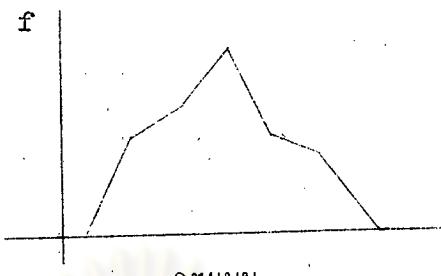
33.

รูป ก.

รูป ข.

กราฟแห่ง อิสโทแกรม

คะแนน

รูป ค.

จากรูป อิสโทแกรมรูป ก. ถ้าเราลากเส้นตรงเชื่อมจุด
กึ่งกลางแห่ง แท็คละแห่ง ดังรูป ข. และเมื่อลบ แห่งอิสโทแกรม.

ออก ก็จะเหลือเส้นตรงเชื่อมกันเป็นรูปหนาๆ เหลี่ยม ดังรูป ค.

เราเรียกว่า รูปหนาๆ เหลี่ยมแห่งความถี่ (Frequency Polygon)

ลักษณะของรูปหนาๆ เหลี่ยมแห่งความถี่ คล้ายกับการนำ
เส้นขอรูปคลื่นกราฟ..... นั้นเอง

เลขคณิต หรือกราฟเส้น

34. f รูป ก.

คะแนน

f

รูป ค.

คะแนน

f รูป ค.

คะแนน

รูป ค. นิว่า โค้งความถี่ (Curve of Frequency Distribution)

จากรูปหนาๆ เหลี่ยมแห่งความถี่รูป
ก. ถ้าปรับให้เป็นโค้ง เรียบดังรูป
ข. (เส้นนัก) และเมื่อลบ รูปหนาๆ
เหลี่ยมแห่งความถี่ออกแล้วก็จะเหลือ
โค้งเรียงดังรูป ค. เราเรียกโค้ง

35.

1 ขอบเขตของคะแนน	2 ความถี่	3
30 - 35	5	5
36 - 41	7	12
42 - 47	9	21
48 - 53	10	31
54 - 59	7	38
60 - 65	5	43
66 - 71	2	45

จากตารางที่กำหนดให้จงทำดังต่อไปนี้

1. ใส่เลข 5 ในช่องที่ 3 ในชั้นที่ 1

2. เอา 5 บวกกับ 7 ในชั้นที่ 2 ได้เท่ากับ 12

ใส่ 12 ในช่องที่ 3 ตรงกับชั้นที่ 2 และทำอย่างนี้

เรื่อยๆ ไปจนหมดทุกชั้น ตัวเลขในตารางของที่ 3

เรียกว่า ความถี่สะสม (Cumulative Frequency)

และตารางของที่ 3 เรียกว่า ตารางความถี่สะสม

การสะสมความถี่เช่นนี้ เป็นการสะสมความถี่จาก

คะแนนน้อยไปหาคะแนนมาก เราอาจจะสะสมความถี่จาก

คะแนนมากไปหาคะแนนน้อยได้

36. จากตารางคะแนนในกรอบที่ 35 ให้สะสมความถี่จาก
คะแนนมากไปหาคะแนนน้อย โดยการเติมความถี่สะสมลงใน
ช่องที่เหลือให้ถูกต้อง

ขอบเขตของคะแนน	ความถี่	ความถี่สะสม
30 - 35	5
36 - 41	7
42 - 47	9
48 - 53	10
54 - 59	7
60 - 65	5	7
66 - 71	2	2

45

37. จากตารางคะแนนท่อไปนี้

40

33

24

14

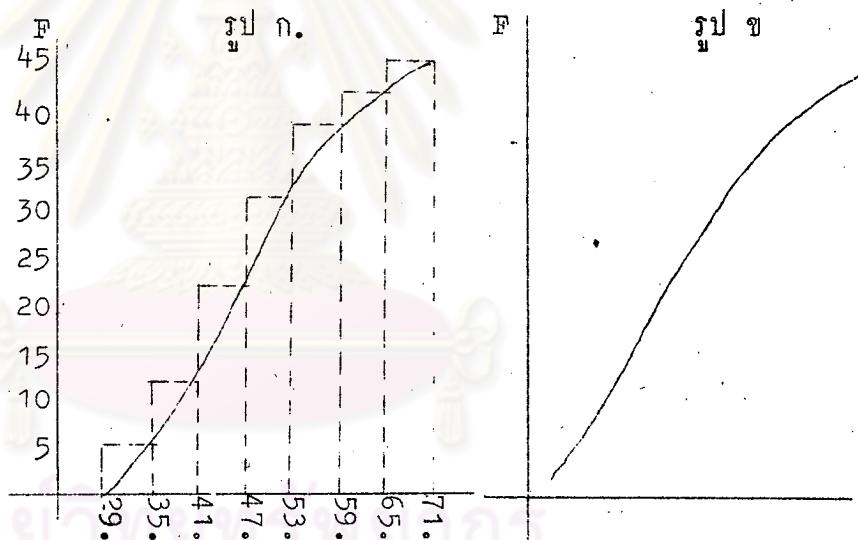
ขอบเขตของคะแนน	ความถี่	ความถี่สะสม
30 - 35	5	5
36 - 41	7	12
42 - 47	9	21
48 - 53	10	31
54 - 59	7	38
60 - 65	5	43
66 - 71	2	45

ให้ทำดังนี้

1. สร้างแกนนอน (X) และแกนตั้ง (Y) ให้คงนาก

กัน

2. ให้แกนนอน (X) เป็นแกนคะแนน และแกนตั้ง (Y) เป็นความถี่สะสม โดยพิจารณาให้คุณความถี่สะสม สูงสุดซึ่งเท่ากับ.....จำนวน
3. เขียนรูปแห่งอิสโทแกรม บนแกน X ใหม่ความสูง เท่าความถี่สะสม แห่งอิสโทแกรมมีจำนวน.....แห่ง
4. ลากเส้นโค้ง เชื่อมจุดปลายริมความถี่ของแห่งอิสโท-แกรมแตละแห่ง ดังรูป

จากโคงความถี่รูป ก. เมื่อดูแห่งอิสโทแกรมออกแล้ว ก็จะเหลือโคงคังรูป ช. เราเรียกโคงความถี่นว่า โคงความถี่สะสม (Ogive)

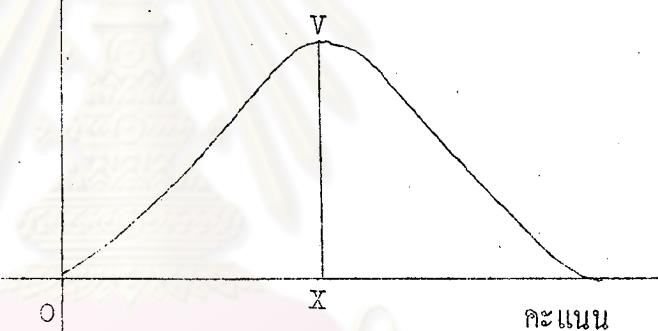
45

7

38. เมื่อเรานำข้อมูลมาสร้างเป็นโค้งความถี่จะได้โค้งความถี่ทดลองชนิดทามลักษณะของข้อมูลดังนี้
 ข้อมูลหรือคะแนนที่ความถี่ (จำนวน) ของคะแนนมาก
 กลาง ๆ มีมากกว่าคะแนนคนอื่น และคะแนนมาก
 ข้อมูลหรือคะแนนแบบนี้ เมื่อนำมาเขียนเป็นโค้งความถี่
 จะได้ โค้งความถี่รูปประฆัง หรือ โค้งปกติ (Normalized distribution) ดังภาพข้างล่าง

ความถี่

(f)

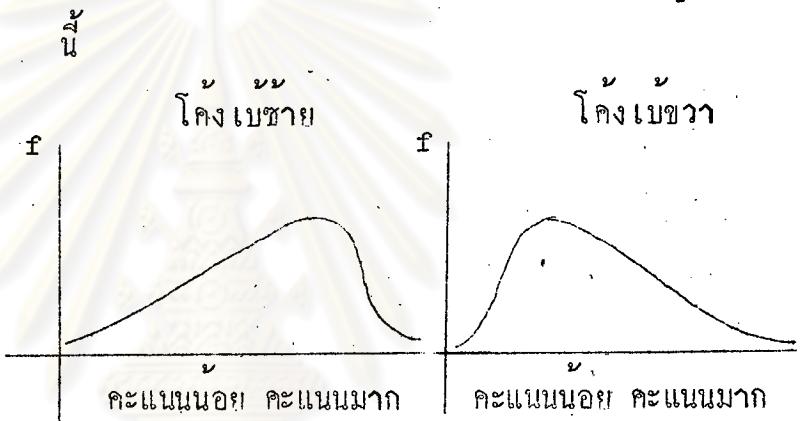

โค้งความถี่รูปประฆัง เมื่อถูกเปลี่ยนจากจุดยอด (V) มาทั้งสองข้าง OX และพับตาม VX ส่วนโค้งทั้ง 2 ข้างทับกันสนิทเป็นรูปสมมาตร (Symmetry)

คุณสมบัติของการนับวิทยาลัย

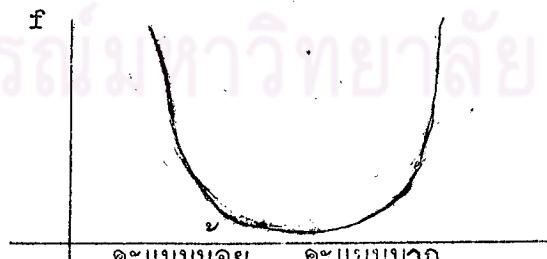
39. โค้งความถี่ที่ส่วนใหญ่ของความถี่หรือจำนวนข้อมูลอยู่ทางคะแนนมาก เราเรียกโค้งความถี่ชนิดนี้ว่า โค้งเบชาย
(Negative Skewness)

แต่ส่วนใหญ่ของความถี่หรือจำนวนข้อมูลอยู่ทางคะแนนน้อย เราเรียกว่า โค้งเบ็ขวา (Positive Skewness)
ลักษณะของโค้งเบชายและโค้งเบ็ขวา ดังรูปชางล่างนี้

การสอบไล่ครั้งหนึ่งข้อสอบมากนักเรียนสอบได้คะแนนต่อกันเป็นจำนวนมาก เมื่อนำคะแนนไปเขียนเป็นโค้งความถี่จะได้รูป.....

โค้งเบ็ขวา 40. โปรดพิจารณา โค้งความถี่ข้างล่างนี้

จากรูป จะเห็นได้ว่าคะแนนที่มีคนอ่อนและคะแนนที่มีคนมาก มีความต่ำมากกว่า คะแนนที่มีคนกลาง ๆ เราเรียกโค้งความถี่แบบนี้ว่า โค้งรูปหัวใจ (U-Shape)

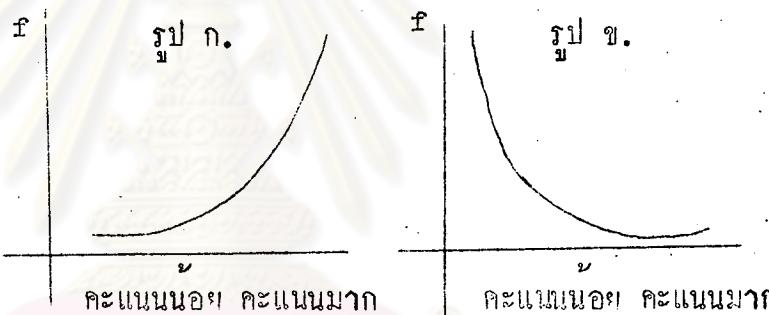
41. ตารางคะแนนชุดหนึ่งซึ่งแจกแจงความถี่แล้วคงที่

คะแนน	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50
ความถี่	26	20	13	8	15	24

ฐานสำมะเร็จนิโถก์ความถี่จะได้รูป.....

ตัวอย่าง

42. นักเรียนจงพิจารณาโค้งความถี่ 2 รูปข้างล่างนี้

คะแนนน้อย คะแนนมาก

คะแนนน้อย คะแนนมาก

โค้งความถี่รูป ก. คล้ายกับ..... (ตัวอักษรภาษาอังกฤษ
โค้งความถี่รูป ข. คล้ายกับ..... (ตัวอักษรภาษาอังกฤษ
ที่กลับข้าง)

เราเรียกโค้งความถี่ รูป ก. ว่า โค้งรูปตัวเจ (J-shape)
ส่วนโค้งความถี่รูป ข. เรียกว่า โค้งรูป ตัวเจ กลับ
(J-Inverse Shape)

Bimodal

45.

จากการสอยบครองหนงไกคะແນດັງນ

ຄະແນຟ	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	36-40
ກວາມຄື	2	5	8	6	1	3	9
ຄະແນຟ	41-45	46-50	51-55				
ຄວາມຄື	12	8	5				

ถານຳຂອມລູນໄປເຊິ່ງເປັນໂຄງຄວາມຄືຈະໄດ້ຮັບ.....

Bimodal

ຈົບເຮັດການແຈກແຂງຄວາມຄືແຕ່ເພີ່ງທ່ານ ໂປຣ ຕົກຕາມ
ເຮັດ ການກຳທັດຕຳແນັງຂອມູລົດຕອໄປ

 สูงวิทยทรัพยากร
 ឧພາຊກរນມາວິທຍາລัย

	<p>46. การบอกรผลการสอนนักจะบอกเป็นเปอร์เซ็นต์ เช่น นาย ก.สอบได้ 90 % หรือ นาย ช.สอบได้ 85 % เป็นต้น การบอกรายละเอียดเป็นเปอร์เซ็นต์นั้น บอกให้ทราบว่า เช่น สอบได้คะແນนเท่าไร จากคะແນนเต็ม 100 คะແນน ถ้าบันทึก 90 % ก็หมายความว่า.....</p>
เข้าสอบได้ 90 คะແນน จากคะແນนเต็ม 100 คะແນน	<p>47. การบอกรผลการสอนนักจะบอกໄโค豁ายวิธี ถังถัวอย่าง ต่อไปนี้ เช่น นาย ก.สอบได้คะແນนเป็นคำແเนน เปอร์เซ็นต์ໄหล ที่ 65 หรือ นาย ง.สอบได้คะແນนเป็นคำແเนน เปอร์เซ็นต์ໄหล ที่ 72 <u>การบอกรายละเอียดแบบนี้ เรียกว่า การบอกรายละเอียดเป็น คำແเนน เปอร์เซ็นต์ໄหล (Percentile Rank)</u> เช่น นาย ก.สอบได้คะແນนเป็นคำແเนน เปอร์เซ็นต์ໄหล ที่ 65 (เขียนถัวอย่าง P_{65}) หมายความว่า เช้าสอบได้คะແນน เป็นคำແเนนที่ 65 ใน 100 คำແเนน หรือ เช้าสอบได้คะແນน มากกว่าผู้อื่น 65 คน ใน 100 คน นาย ง. สอบได้คะແນนเป็นคำແเนน เปอร์เซ็นต์ໄหลที่ 72 (P_{72}) หมายความว่า เช้าสอบได้คะແນนเป็นคำແเนนที่ 72 ใน 100 คำແเนน หรือ เช้าสอบได้คะແນนมากกว่าคน 72 คน ใน 100 คน ถังนั้นสรุปได้ว่า เปอร์เซ็นต์ໄหลคือจุดที่บอกรคำແเนน คะແນนหรือข้อมูล เมื่อแบ่ง คะແນนหรือข้อมูลออกเป็น 100 ส่วน</p>

เท่า ๆ กัน ($P_1 - P_{100}$) หรือถ้าวอีกอย่างหนึ่งว่า เปอร์เซ็นต์ในที่เท่าใดก็ตาม หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้ทั้งหมด นักเรียนที่ได้คะแนนนั้น เป็นจำนวนกี่เปอร์เซ็นต์

48. นางสาวลดาสอบได้คะแนนเป็น P_{43} หมายความว่า

.....
นางสาวเฉลิม สอบได้คะแนนเป็น P_{82} หมายความ

.....

เข้าสอบได้คะแนนเป็น
ทำคะแนนที่ 43 ใน 100
ทำคะแนน หรือเข้าสอบ
ได้คะแนนมากกว่าคนอื่น
43 คน ใน 100 คน

เข้าสอบได้คะแนนเป็น
ทำคะแนนที่ 82 ใน 100
ทำคะแนน หรือเข้าสอบ
ได้คะแนนมากกว่าคนอื่น
82 คนใน 100 คน

49. เราทราบแล้วว่า การคิดทำคะแนน เปอร์เซ็นต์ ให้นั้น คิด
จาก 100 เสมอ เช่น P_{60} หมายความว่า ทำคะแนนที่ 60
ในจำนวน 100 ทำคะแนน

แต่ P_{60} ในจำนวนนักเรียน 50 คน จะเป็นนักเรียน
คนที่ $= \frac{60}{100} \times 50 = 30$ หรือทำคะแนนที่ 30
หรืออาจจะพูดอีกอย่างหนึ่งว่า คะแนนทำคะแนน P_{60}
มากกว่าคะแนนอื่น ๆ 30 จำนวนใน 50 จำนวน

คณิตศาสตร์พื้นฐาน
การคำนวณและการบวกและการลบ

	50.	ตารางสมชายสอบไปคัดเลือกคะแนนเป็น P ₄₀ จากน้ำเสื้อ 40 คน ตั้งน้ำเสื้อขายก็จะไปคัดเลือกมากกว่า豫อน..... คน และน้ำเสื้อขายตี สอบไปคัดเลือกคะแนนเป็น P ₇₂ จากน้ำเสื้อ 50 คน ตั้งน้ำเสื้อขายตีจะสอบไปคัดเลือกมากกว่า豫อน..... คน
24 36	51.	ตารางการจราหารฯ นายชูชาติสอบไปคัดเลือกคะแนนเป็นคำแห่งที่ 34 ในจำนวนผู้เข้าสอบ 40 คน เข้าสอบจะไปคำแห่งเบอร์เดินที่ให้ไว้ได้ หากโดยการเทียบบัญชีไตรยางค์ ก็จะนับ ใน จำนวน 40 คน นายชูชาติสอบไปคัดเลือกคะแนนเป็นคำแห่งที่ 34 ในจำนวน 100 คน นายชูชาติสอบไปค = $\frac{34 \times 100}{40}$ = 75 ตั้งน้ำเสื้อขายตีจะสอบไปคัดเลือกเป็นคำแห่งที่ P ₇₅
	52. 52.1 52.2	จากการวัดส่วนสูงของนักเรียน 75 คน ปรากฏนายโภสษณ์สูงกว่า คนอื่น 45 คน เข้าสูงกว่าคนอื่นเป็นเบอร์เดินที่ จากการวัดน้ำหนักของนักเรียน 40 คน คนที่ หนักกว่าคนอื่น 22 คน หนักเป็นเบอร์เดินที่....

- 60 53. 53.1 ผู้สอบได้คะแนนเป็นคำแห่งที่ P₄₈ จากผู้เช่า
ส่วน 50 คน จะได้คะแนนมากกว่าผู้อ่อน..... คน
55 53.2 ผู้สอบได้คะแนนมากกว่าผู้อ่อน 12 คน จากผู้เช่า
ส่วน 40 คน จะได้คะแนนเป็นคำแห่ง เปอร์เซ็นต์ให้ลด
ที่.....

- 24 54. การคำนวณคะแนนจากคำแห่ง เปอร์เซ็นต์ให้ก็กำหนด
ให้ และการคำนวณหาคำแห่ง เปอร์เซ็นต์ให้ จากระดับที่
กำหนดให้ของข้อมูลที่ไม่แยกแจ้งความถี่ ดังตัวอย่างคือไปน้ำ^{น้ำ}
ตัวอย่าง จากระดับที่ไปน้ำ 12 9 13 20 7 17
จงหารา P₂₅ ตรงกับคะแนนเท่าไร?

วิธีทำ คะแนนหั้งหมื่นมีจำนวน 6 จำนวน

$$P_{25} \text{ ตรงกับคำแห่งที่ } \frac{25 \times 6}{100} = \dots \dots \dots$$

เรียงคะแนน	2	9	12	13	17	20
ให้คำแห่ง	1	2	3	4	5	6

เมื่อเรียงคะแนนแล้ว คำแห่งที่ 1.5 จะอยู่ระหว่าง
คำแห่งที่ 1 และ 2(จากกรุ๊ป)

คำแห่งที่ 1 ตรงกับคะแนน 7 คะแนน

คำแห่งที่ 2 ตรงกับคะแนน.... คะแนน

ดังนั้นคำแห่งที่ 1.5 จะอยู่ระหว่างคะแนน 7 และ 9

คะแนน คะแนน 7-9 คะแนนเพิ่ม 2 คะแนน

จากคำแห่งที่ 1-2 คำแห่งเพิ่ม 1 คำแห่ง

ต้องการคำแห่งเพิ่ม 1.5 ต้องเพิ่มคำแห่งจาก

1 คำแห่ง อีก 0.5 คำแห่ง

หากำหนงที่เพิ่มขึ้น .5 วากิต เป็นคะแนนเท่าไร
โดยการเบร์ทบีกับบัญชีไตรยางค์ ดังนี้
คำหนงเพิ่ม 1 คำหนง (จาก 1-2) คะแนนเพิ่ม

2 คะแนน(7-9)

คำหนงเพิ่ม 0.5 คำหนง(1-1.5) คะแนนเพิ่ม

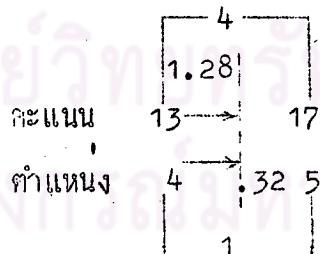
$\frac{2 \times .5}{1}$

= คะแนน

ดังนั้นคำหนงที่ $1 + \dots = 1.5$ ตรงกับคะแนน

$7 + \dots = \dots$ นั่นคือ P_{25} เท่ากับคะแนน..... คะแนน

- 1.5
9
1
.5,
1, 8, 8
55. จากคะแนนในกรอบที่ 54, P_{72} ตรงกับคะแนน
เท่าไร P_{72} ตรงกับคำหนงที่ $\frac{72 \times 6}{100} = \dots \dots \dots$
คำหนงที่ 4.32 อุปาระหว่างคำหนงที่ 4 และ 5
และระหว่างคะแนน 13 และ 17
(ดังภาพ)

คำหนงที่ 4 ตรงกับคะแนน..... คะแนน

คำหนงที่ 5 ตรงกับคะแนน..... คะแนน

จาก คะแนนที่ 3-17 คะแนนเพิ่ม คะแนน

จากคำหนงที่ 4 -> 5 คำหนง เพิ่ม..... คำหนง

จากทำแท่งที่ 4-4.32 ทำแท่งเพิ่ม.....ทำแท่ง
 หาทำแท่งเพิ่ม .32 ว่าคิดเป็นคะแนนเพิ่มเท่าไร
 โดยการเทียบบัญชีไตรยางค์ดังนี้
 ทำแท่งเพิ่ม 1 ทำแท่ง คะแนนเพิ่ม 4 คะแนน
 ทำแท่งเพิ่ม .32 ทำแท่ง คะแนนเพิ่ม =
 = คะแนน
 เพราะฉะนั้น ทำแท่งที่ 4+=..... ตรงกับคะแนน
 13 +=.....
 เพราะฉะนั้น P₇₂ เทากับคะแนน..... คะแนน

4.32	56.	ในทำองค์ประกอบ จำกัดคะแนนที่กำหนดให้กับสามารถ หาได้ว่าตรงกับทำแท่งเบอร์ เฮ็นท์ไอลท์เท่าไร โคลเคนเดียว กันดังทัวอย่างดังต่อไปนี้
13		ตัวอย่าง จำกัดคะแนน 14 6 4 9 13 15 7 18
17		คะแนน 14 คะแนนตรงกับเบอร์ เฮ็นท์ไอลท์
4		เท่าใด
1		
.32		
<u>4x .32</u>		<u>วิธีทำ</u> คะแนนหักหนึ่งหนึ่งจำนวน.....จำนวน <u>เรียงคะแนน</u> <u>(จากน้อยไปมาก)</u>
1		4 6 7 9 13 14 15 18
1.28		ให้ทำแท่ง 1 2 3 4 5 6 7 8
.32		จำกัดคะแนนที่เรียงลำดับแล้วจะเห็นได้ว่าคะแนน 14
1.28, 14.28		คะแนน ตรงกับทำแท่งที่ 6 ในจำนวน.....ทำแท่ง
14.28		ต่อไปก็หาราคาคะแนน 14 คะแนนตรงกับทำแท่งที่ เท่าใด ใน 100 ทำแท่ง โดยการเทียบบัญชีไตรยางค์ดังนี้

จากคะแนน 3 คำแห่งคะแนน 14 คะแนน ตรงกับคำแห่ง

ที่ 6

จากคะแนน 100 คำแห่งคะแนน 14 คะแนน ตรงกับ

คำแห่งที่ $\frac{6}{8} \times 100$

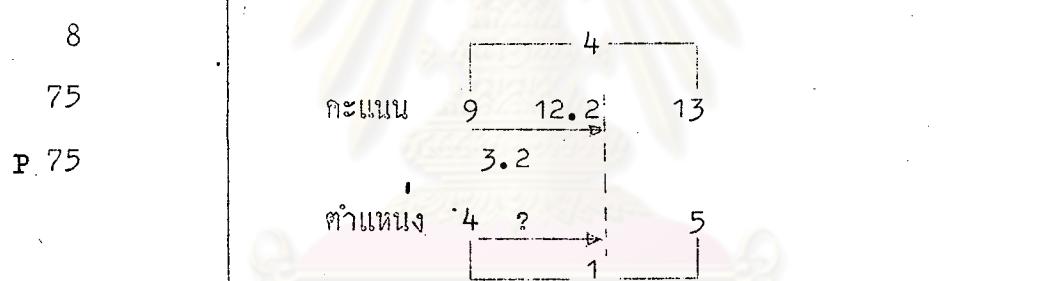
.....

นั่นคือ คะแนน 14 คะแนน ตรงกับคำแห่ง เปอร์เซ็นต์เท่า

กี่.....

57. จากคะแนนในกรอบที่ 56 คะแนน 12.2 คะแนน

ตรงกับเปอร์เซ็นต์เท่าไร?

จะเห็นได้ว่า คะแนน 12.2 อยู่ระหว่าง คะแนน.....

และ.....

และคะแนน 12.2 คะแนนอยู่ระหว่างคำแห่งที่.....

และ.....

จากคะแนน 9-13 คะแนน คะแนนเพิ่มขึ้น 4 คะแนน

จากคะแนน 9-12.2 คะแนน คะแนนเพิ่มขึ้น..... คะแนน

จากคำแห่งที่ 4-5 คำแห่งเพิ่มขึ้น 1 คำแห่ง

ต้องการทราบ คะแนนเพิ่มขึ้น 3.2 คะแนน คำแห่งจะเพิ่ม
ขึ้นเท่าใด ?

คงเหลือเพิ่ม 4 กะແນນ ทำແທນເພີມ 1 ทำແທນ
ກະແນນເພີມ 3.2 ຄະແນນ ทำແທນເພີມ $\frac{1 \times 3.2}{4}$ ทำແທນ
 $= \dots \dots$ ทำແທນ

ດັ່ງນັ້ນ ຄະແນນ $9 + \dots = 12.2$ ຄະແນນຕຽບກັບການທີ່ $4 + \dots$
 $= \dots \dots$

ຈາກຄະແນນ 8 ທຳແທນ ຄະແນນ 12.2 ຄະແນນ ຕຽບກັບ
ການທີ່ 4.8

ຈາກຄະແນນ 100 ທຳແທນ ຄະແນນ 12.2 ຕຽບກັບ
ການທີ່
 $= \dots \dots \dots \dots \dots$

ເພົ່າຈະນັ້ນ ຄະແນນ 12.2 ຄະແນນ ຕຽບກັບ $\dots \dots \dots$

9	58.	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈດົງຂຶ້ນ ໂປຣທຳອົກອອຫນິ້ນສັ່ວນ ຈາກຄະແນນ $57 45 50 46 59 63 65$ ຄະແນນການທີ່ P_{40} ມີກາເຫາໄດ ?
13		<u>ວິທີທຳ</u>
4		ເຮືອງກະແນນ $\dots \dots \dots \dots \dots$
5		ໃຫ້ການທຳ $\dots \dots \dots \dots \dots$
3.2		ຄະແນນພັກທຳ $\dots \dots \dots \dots \dots$
.8		ຄະແນນພັກທຳ $\dots \dots \dots \dots \dots$
3.2 .8		ຄະແນນພັກທຳ $\dots \dots \dots \dots \dots$
		P_{40} ຕຽບກັບການທີ່ $\dots \dots \dots \dots \dots$
4.8		$= \dots \dots \dots \dots \dots$
4.8×100		ເມື່ອເຮືອງຄະແນນແລ້ວການທຳ 2.8 ອູ້ຮະຫວາງ ການທີ່ $\dots \dots \dots \dots \dots$
8		ການທີ່ $\dots \dots \dots \dots \dots$
60		ແລະການທີ່ 2.8 ອູ້ຮະຫວາງຄະແນນ $\dots \dots \dots \dots \dots$
P_{60}		ຈາກຄະແນນ $46-50$ ຄະແນນເກີນຂຶ້ນ $\dots \dots \dots$ ຄະແນນ

จากคำแห่งที่ 2-3 คำแห่งเพิ่มขึ้น..... คำแห่ง
 จากคำแห่งที่ 2-2.8 คำแห่งเพิ่มขึ้น..... คำแห่ง^{ชีวิต}
 ของการหาคำแห่งเพิ่ม .8 จาก 2 คำแห่งจะ^{ชีวิต}
 คิดเป็นคะแนนเพิ่มจาก 46 คะแนน เท่าไร?
 คำแห่งเพิ่ม..... คำแห่ง คะแนน เพิ่ม..... คะแนน
 คำแห่งเพิ่ม..... คำแห่ง คะแนน เพิ่ม..... คะแนน
 =..... คะแนน
 ดังนั้นคำแห่งที่ 2.8 เท่ากับคะแนน $46 + \dots = \dots$
 เพรี๊ยะฉะนั้น P_{40} เท่ากับ..... คะแนน

45 46 50 57 59 63 65

1 2 3 4 5 6 7

$$\frac{40 \times 7}{100} = 2.8$$

2 3

46 50

4

1

.8

1 4

$$\cdot 8 \times \frac{4}{1} = 3.2$$

3.2, 49.2

49.2

59. จากคะแนนในกรอบที่ 58

คะแนน 57.4 คะแนน ตรงกับเปอร์เซ็นต์ที่หลัง.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
มหาลัยราชภัฏมหาวิทยาลัย

60

60. จากตารางแจกแจงความถี่ของล่างนี้ ให้นักเรียนหา
ความถี่สะสม โดยเรียงจากคะแนนอยู่ปีหามากไปหักทอง

ขอบเขตของคะแนน	ความถี่	ความถี่สะสม
40 - 49	2
50 - 59	3
60 - 69	10
70 - 79	12
80 - 89	2
90 - 99	1

จากตาราง ความถี่สะสมเท่ากับ 5 ก็คือคะแนนทำคะแนนที่ 5

ความถี่สะสมเท่ากับ 15 ก็คือคะแนนทำคะแนนที่ 15

ความถี่สะสมเท่ากับ 29 ก็คือคะแนนทำคะแนนที่...

นั่นคือความถี่สะสมก็คือตัวเลขที่บอกทำคะแนนคะแนนนั้นเอง

2, 5, 15, 27, 29,
30,

29

61. จากตารางในกรอบที่ 60 ญี่ปุ่นได้ 59.5 คะแนน ได้
คะแนนเป็นทำคะแนนที่ 5 และได้คะแนนมากกว่าญี่ปุ่น 5 คน
ใน 30 คน
ญี่ปุ่นได้ 79.5 คะแนน ได้คะแนนเป็นทำคะแนนที่.....
และได้คะแนนมากกว่าญี่ปุ่น..... คน ใน 30 คน
ญี่ปุ่นได้คะแนนมากกว่าญี่ปุ่น..... คน
จะได้คะแนนเป็นทำคะแนนที่.....
และได้คะแนน 69.5 คะแนน
ญี่ปุ่นได้คะแนนมากกว่าญี่ปุ่น 29 คน จะได้คะแนน.....

คะแนน

27	62. จากตารางค่าแนนในกรอบที่ 60
27	P_{80} ทรงกับทำแท่งที่ $\frac{80}{100} \times 30 = 24$
15	พื้นที่ดินที่ค่าแนน P_{80} ได้ค่าแนนมากกว่า $\frac{24}{24}$ กน
15	เช่นเดียวกัน P_{56} ทรงกับทำแท่งที่ $\frac{56}{100} \times 30 = \dots$
89.5	พื้นที่ดินที่ค่าแนน P_{56} ได้ค่าแนนมากกว่า $\frac{24}{24}$ กน $= \dots$ (ปัจจุบันนี้มเป็นจำนวนเต็ม)
16.8	63. จากตารางค่าแนนในกรอบที่ 60
17	ผืนดินที่ค่าแนนทำแท่งที่ 25 จะทรงกับทำแท่ง เปอร์เซ็นต์ ไทยที่ $= \frac{25}{30} \times 100 = 83.33$ $= 83$ (ปัจจุบันนี้มเป็นจำนวนเต็ม) เช่นเดียวกัน ผืนดินที่ค่าแนนเป็นทำแท่งที่ 27 จะทรงกับ \dots ทำแท่ง เปอร์เซ็นต์ไทย $= \dots$ $= \dots$

ศูนย์รวมทรัพยากรัฐวิทยาลัย

27 x 100

30

90

64. นักเรียนได้เรียนการหาเปอร์เซ็นต์ให้ของข้อมูลที่ไม่เจาะแจงความถี่มาแล้วครอไปร์จัสได้พิสูจน์การหาเปอร์เซ็นต์ให้ของข้อมูลที่เจาะแจงความถี่บางคัน

การหาคะแนนจากคำແໜ່ງ เปอร์เซ็นต์ให้ก็ทำได้
ให้และการหาคำແໜ່ງ เปอร์เซ็นต์ให้จากคะแนนที่กໍາທັນດ
ໃນ គອງໃຊ້ຄວາມສະສົມດັ່ງນີ້

ຫຼາຍາງ ຈາກคะแนนຕໍ່ໄປນີ້ ຈົນ P₁₀

ຂອບເຂດຂອງຄະແນນ	ຄວາມສື່ງ	ຄວາມຮູ້ສະສົມ
13 - 15	1	1
16 - 18	2	3
19 - 21	5	8
22 - 24	7	15
25 - 27	6	21
28 - 30	4	25
31 - 33	3	28
34 - 36	2	30

ຄະແນນທີ່ 30 ຈຳນວນ

$$P_{10} \text{ ທຽງກັບคำແໜ່ງທີ່ } = \frac{10}{100} \times 30$$

$$= 3$$

ຄະແນນคำແໜ່ງທີ່ (ຫຼືຄວາມສະສົມ) 3 ອູ້ໃນຄະແນນອັນທິ
ໆ ທີ່ມີຄະແນນສູງສຸດໃນຮູ້ນີ້ທັງກັນ.....ຄະແນນ

• ຄະແນນคำແໜ່ງທີ່ 3 ທັງກັນ.....ຄະແນນ

ເພິ່ນຈະນັ້ນ P₁₀ ທັງກັນ.....ຄະແນນ

18.5 65. จากตารางค่าแนวโน้มที่ 64 จงหาค่าแนว

18.5 ค่าแนว P_{75}

18.5 P_{75} ตรงกับค่าแนวที่
=

ค่าแนวที่ $\frac{1}{2}$ ของความถี่สูง 22.5 อยู่ระหว่างความถี่
สูง 21 และ 25 ดังตารางแสดงข้างล่างนี้

ขอบเขตของค่าแนว	ความถี่	ความถี่สูง
25 - 27	6	21 - 27.5
28 - 30	4	22.5 - 25

ค่าแนวที่ 21 ตรงกับค่าแนว 27.5 ค่าแนว

ค่าแนวที่ 25 ตรงกับค่าแนว 30.5 ค่าแนว

จากค่าแนว 21-25 ค่าแนวเพิ่มขึ้น ค่าแนว

จากค่าแนว 21-22.5 ค่าแนวเพิ่มขึ้น ค่าแนว

จากค่าแนว 27.5-30.5 ค่าแนวเพิ่มขึ้น 3 ค่าแนว

หา ค่าแนวที่เพิ่มขึ้นจาก 27.5 ค่าแนว เมื่อค่าแนวเพิ่ม

ขึ้นจาก 21 ไป 1.5 ค่าแนว โดยการเทียบัญญาติโดยประมาณ
ค่านี้

ค่าแนวเพิ่มขึ้น 4 ค่าแนว ค่าแนวเพิ่มขึ้น 3 ค่าแนว

ค่าแนวเพิ่มขึ้น 1.5 ค่าแนว ค่าแนวเพิ่มขึ้น

$$= \frac{3 \times 1.5}{4} \text{ ค่าแนว}$$

$$= \dots \text{ ค่าแนว}$$

เพรากะฉะนันทำແໜ່ງທີ່ $21 + 1.5 = 22.5$ ຕຮງກັບຄະແນນ

$27.5 + \dots \dots \dots$

$= \dots \dots \dots$

ນັ້ນຄື $P_{75} = \dots \dots \dots$ ຄະແນນ

75 x 30

100

22.5

4

1.5

1.125

1.125

28.625

28.625

66. จากກະແນນໃນກອບທີ່ 64

ຄະແນນທຳແໜ່ງ $P_{90} = \dots \dots \dots$ ຄະແນນ

32.5

67. จากກະແນນຕອໄປນີ້ຈຶ່ງທ່າວາກະແນນ 26 ດຽວ ຕຮງ
ກັບເປົ້ອງເຫັນທີ່ໃລດໍທ່າງ?

ຂອບເຂດຂອງຄະແນນ	ຄວາມດີ	ຄວາມຄືສະສົມ
13 - 15	1	1
16 - 18	2	3
19 - 21	5	8
22 - 24	7	15
25 - 27	6	21
28 - 30	4	25
31 - 31	3	28
34 - 36	2	30

ค่าเบน	ความต่อสั่งสม
22 - 24 1.5 26 ↓ 3 25 - 27	15 _____ _____ 6 21

ค่าเบน 26 ค่าเบนอยู่ในชั้นค่าเบน 25-27

ค่าเบน 24.5 ตรงกับคำแห่งที่.....

ค่าเบน 27.5 ตรงกับคำแห่งที่.....

จากค่าเบน 24.5-27.5 ค่าเบนเพิ่มขึ้น 3 ค่าเบน

จากค่าเบน 24.5-26 ค่าเบนเพิ่มขึ้น.....ค่าเบน

จากคำแห่งที่ 15-21 คำแห่งเพิ่มขึ้น 6 คำแห่ง

ค่าเบนเพิ่มขึ้น 3 ค่าเบน คำแห่งเพิ่มขึ้น 6 คำแห่ง

ค่าเบนเพิ่มขึ้น 1.5 ค่าเบน คำแห่งเพิ่มขึ้น $\frac{6 \times 1.5}{3}$

=คำแห่ง

ค่าเบน $24.5 + 1.5 = 26$ ค่าเบน ตรงกับคำแห่งที่

$15 + \dots = \dots$

จากคำแห่ง 30 คำแห่ง ค่าเบน 26 ค่าเบน ตรงกับ
คำแห่งที่ 18

จากคำแห่ง 100 คำแห่ง ค่าเบน 26 ค่าเบน ตรงกับ
คำแห่งที่ $\frac{18 \times 100}{30}$

=

ตั้งนั้นค่าเบน 26 ค่าเบน ตรงกับคำแห่ง เปอร์เซ็นต์ไทย
ที่.....

68. จากน้ำหนักของนักเรียน 50 คน ดังนี้

น้ำหนัก (กก.)	จำนวน	ความถี่สูง
19 - 22	4
23 - 26	7
27 - 30	9
31 - 34	12
35 - 38	10
39 - 42	4
43 - 46	3
47 - 50	1

จงตอบคำถามดังต่อไปนี้

68.1 เด็กที่หนักเป็น P_{40} หนัก..... กก.

68.2 เด็กที่หนักเป็น P_{74} หนัก..... กก.

68.3 เด็กที่หนัก 26.5 กก. หนักเป็นเปอร์เซ็นต์ไอลท์.....

68.4 เด็กที่หนัก 40.5 กก. หนักเป็นเปอร์เซ็นต์ไอลท์.....

ความถี่สูง

4 30.5

11 36.5

20 22

32 88

42

46

49

50

69. จากกรอบที่ 68 นักเรียนหาได้ว่า $P_{74} = 36.5$ กก.

จงพิจารณาอีกครั้งหนึ่งดังนี้

P_{74} ทรงกับคำแห่งที่ $\frac{74 \times 50}{100} = 37$

คำแห่งที่ 37 อุบัติทางคำแห่งที่ 32 และ 42

จากคำแห่ง 32 ถึง 42 คำแห่งเพิ่มขึ้น 42-32 คำแห่ง

จากคำแห่ง 32 ถึง 37 คำแห่งเพิ่มขึ้น 37-32 คำแห่ง

จากคะแนน 34.5 ถึง 38.5 คะแนนเพิ่มขึ้น 38.5-34.5

คำแห่งเพิ่ม 42-32 คำแห่ง คงแหน เพิ่ม 38.5-34.5

คงแหน

คำแห่งเพิ่ม 37-32 คำแห่ง คงแหน เพิ่ม

คงแหน

$$(38.5-34.5)(37-32)$$

$$(42-32)$$

คงนั้น คำแห่งที่ 37 ตรงกับคงแหน

คงแหน

$$34.5 + \frac{(38.5-34.5)(37-32)}{(42-32)}$$

$$P_{74} = 34.5 + \frac{(38.5-34.5)(37-32)}{(42-32)}$$

คงแหน

$$= 36.5 \text{ คงแหน}$$

ถ้าให้ F_n เป็นคำแห่งที่ทองกราหารา = 37

L เป็นชีดจำกัดกลางจริงของนั้น $F_n = 34.5$

i เป็นอัตราภาคชน = $38.5-34.5 = 4$

F_1 เป็นความถี่ส่วนมากกว่า $F_n = 32$

F_2 เป็นความถี่ส่วนหลุกกว่า $F_n = 42$

คงนั้น เราจะใช้สูตรกราหาราเปอร์เซนต์ใกล้เท่าได้ก็ตาม
คงนั้น

$$P_n = L + \frac{i(F_n - F_1)}{F_2 - F_1}$$

ในเมื่อ P_n เป็นคงแหนคำแห่งงเปอร์เซนต์ใกล้ที่
ที่เราต้องการกำหนด

- 70 ขออภินิหารอที่ 68 จงหาว่าแก่เรียนหนักเป็นปีอ՞ នៅពី
ឡាតាំង ៩០ អេក្រង់ក្រុម ? តើបីខ្លួនរកចាំណាយគឺ

น้ำหนัก	ความถี่สั่งสม
$35 - 38 \quad 38.5 - L$	$42 - F_1$
$39 - 42 \quad 42.5$	$46 - F_2$

$$P_{90} \text{ ทรงกับคำแหงที่ } \frac{90}{100} \times 50 = 45$$

$$\therefore \text{กำແນງທົກອງການ } F_n = 45$$

ทำเน่หง 45 อายุระหว่างความถ้วนสม 42 และ 46

ทำแห้งที่ 45 อุบัติระหว่างน้ำหนัก 38.5 - 42.5 กก.

$$\text{ទំនើន } F_n = 45, F_1 = 42, F_2 = 46$$

$$L = 38.5$$

$$\therefore \text{แทนค่า } \underset{\text{ในสูตร}}{P_n} = L + i \frac{(F_n - F_1)}{F_2 - F_1}$$

— • • • • •

=

นักเรียนที่นักเป็น P_{90} นัก..... กก.

- 41.5 71. จงหา P_{35} จากข้อมูลในการอบที่ 68 โดยใช้สูตร

$$F_n = \dots \quad F_1 = \dots \quad F_2 = \dots$$

$$L = \dots \quad i = \dots$$

แทนค่าในสูตร $P_{35} = \dots$

$$= \dots$$

$$= \dots$$

$$= \dots$$

$P_{35} = \dots$ ณิ.

17.5, 11, 20

26.5, 4

29.38

72. เมื่อกำหนดค่าคะแนนมาใหม่ เราสามารถจะคำนวณหา
ค่าคะแนน เปอร์เซ็นต์ให้กับกำหนดให้โดยใช้สูตร ไกด์เซนเดียวกัน
จากข้อมูลในกรอบที่ 68

นำหนัก (กก.)	จำนวน	ความถี่สะสม
19 - 22	4	4
23 - 26	7	11
27 - 30	9	20
31 - 34	12	32
35 - 38	10	42
39 - 42	4	46
43 - 46	3	49
47 - 50	1	50
	50	

จงหาว่านำหนัก 29 กก. ตรงกับเปอร์เซ็นต์ที่
เท่าไร ?

นำหนัก 29 กก. อยู่ในชั้นคะแนนที่ 3
นำหนักค่าตำแหน่ง $P_n = 29$ $L = 26.5$ $i = 4$

$$\begin{aligned} F_1 &= 11 & F_2 &= 20 & F_n &= ? \\ \text{แทนค่าในสูตร } P_n &= L + i \left(\frac{F_n - F_1}{F_2 - F_1} \right) \end{aligned}$$

$$29 = 26.5 + 4 \left(\frac{F_n - 11}{20 - 11} \right)$$

$$29 = 26.5 + \frac{4F_n - 44}{9}$$

$$29 \times 9 = 26.5 \times 9 + 4F_n - 44$$

$$261 - 238.5 + 44 = 4F_n$$

$$16.625 = F_n$$

จากน้ำหนัก 50 ตัวແທນ น้ำหนัก 29 กก. เป็นตัวແທນ
ที่ 16.625

จากน้ำหนัก 100 ตัวແທນ น้ำหนัก 29 กก. เป็นตัวແທນ
ที่ $\frac{16.625 \times 100}{50}$
 $= 33.25$

น้ำหนัก 29 กก. ตรงกับ P₃₃

73. จากข้อมูลในกราฟที่ 72 จงหาว่า เครื่องน้ำเรียบหนัก 36 กก. หนักเป็น倍อร์ เช่นใดให้เท่าไร ? โดยใช้สูตร
น้ำหนัก 36 กก. อยู่ในชั้นคะແທນที่
∴ น้ำหนักตัวແທນ P_n = 36; L = i =

$$F_1 = \dots \dots \dots \quad F_2 = \dots \dots \dots$$

ແທນກำในสูตร
.....

$$\therefore F_n = \dots \dots \dots$$

$$\text{ตัวແທນ} \quad P_n = \dots \dots \dots$$

เครื่องหนัก 36 กก. หนักเป็น倍อร์ เช่นใด
ที่
.....

<p>5 34.5, 4 32, 42 35.75 71.50 71.50</p>	<p>74. การบอกรتبั้นของข้อมูลอวัยวะ โดยการแบ่งข้อมูลออกเป็น 10 ส่วนเท่า ๆ กัน เราเรียกว่าการบอกรتبั้นของข้อมูลนี้ว่า การบอกรتبั้นของข้อมูลเดไซล์ (Decile Rank) จุดแบ่งเดไซล์ มี 9 จุด ตั้งแต่เดไซล์ที่ 1 ถึงเดไซล์ที่ 9 (ชิลล์ดักเนล $D_1 - D_9$)</p> <p>เดไซล์มีความหมาย เช่น เดียวกันกับเปอร์เซ็นต์ให้ทางกันที่เดไซล์นั้นแบ่งข้อมูลออกเป็น 10 ส่วนเท่า ๆ กัน แทนที่จะแบ่งออกเป็น 100 ส่วน ดังเช่น เปอร์เซ็นต์ให้ดังนั้น เดไซล์ที่เท่าใดก็ตาม ก็คือคะแนนตัวหนึ่งซึ่งเรา</p> <p><u>รู้ว่ามีคะแนนเท่าไรกี่จำนวน (รายการ) ที่มีค่ามากกว่าคะแนนนี้ เมื่อแบ่งคะแนนหงหงออกเป็น 10 ส่วนเท่าๆ กัน</u></p>
	<p>75. นายวิทยา สอนให้คะแนนเป็นรتبั้นเดไซล์ที่ 6 (D_6)</p> <p>หมายความว่า.....</p> <p>.....</p> <p>นายพิทยา สอนให้คะแนนเป็นรتبั้นเดไซล์ที่ 8 (D_8)</p> <p>หมายความว่า.....</p> <p>.....</p>
<p>เข้าสอบให้คะแนนมากกว่าคนอื่น ๆ 6 คนในจำนวน 10 คน, เข้าสอบให้คะแนนมากกว่าคนอื่น ๆ 8 คน ในจำนวน 10 คน</p>	<p>76. การคิดรتبั้นของเดไซล์ คิดจาก 10 เสื้อมอ คันนี้ D_6 ในจำนวน 40 คน เท่ากับรتبั้นที่ $\frac{6}{10} \times 40 = 24$</p> <p>$D_8$ ในจำนวน 50 คน เท่ากับรتبั้นที่ $\frac{8}{10} \times 50 = 40$</p> <p>ตา นางสาวดาวนี้ สอนให้คะแนนเป็น D_7 จากผู้เข้าสอบ 60 คน ก็จะให้คะแนนมากกว่าคนอื่น ๆ 7 คน</p>

40	77	จากจำนวน 80 คน ผู้หนักกว่าปอน 48 คน จะหนักเป็นทำແแหງເດືອດີ.....
42		จากจำนวน 70 คน ผู้สอบໄປກະແນນมากกว่าคนอื่น 49 คน จะໄປກະແນນເປັນທຳແຫັງເດືອດີ.....
6	78.	การคำนวณหาຄະແນນເມື່ອກຳຫົດທຳແຫັງເດືອດີແລະ การคำนวณหาທຳແຫັງເດືອດີເມື່ອກຳຫົດຄະແນນນາໄຫ້ອອນຂອງ ມຸດທີ່ໄມ້ແຈກແຈງຄວາມດີ ມັດງັບ
7		<u>ຕົວຢາງ</u> จากຄະແນນ 10 4 5 9 14 15 6 18 ຈິງຫວາ D ₇ ຕຽງກົມຄະແນນເຫຼົ່າໄວ ? ເຮືອງຄະແນນ..... ໃຫ້ທຳແຫັງ..... D ₇ ຕຽງກົມທຳແຫັງທີ່ $\frac{7 \times 8}{10} = \dots \dots \dots$ ທຳແຫັງທີ່ 5.6 ອູ້ຮະຫວາງ ທຳແຫັງທີ່....ແລະ..... ຄະແນນ.....ແລະ..... ຈາກຄະແນນ 10-14 ຄະແນນເພີ່ມຂຶ້ນ.....ຄະແນນ ຈາກທຳແຫັງທີ່ 5-6 ທຳແຫັງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.....ທຳແຫັງ ຈາກທຳແຫັງທີ່ 5-5.6 ທຳແຫັງ ເພີ່ມຂຶ້ນ.....ທຳແຫັງ ເຖິງຫວາທຳແຫັງເພີ່ມ .6 ຈາກ 5, ຄະແນນຈະເກີ່ມ ຈາກ 10 ເຫຼົ່າໄວ ໂດຍການ ເຖິງບັດຕີໄຕຮຽງຄົງນີ້ ທຳແຫັງເກີ່ມ 1 ທຳແຫັງ ຄະແນນເກີ່ມ 4 ຄະແນນ ທຳແຫັງເກີ່ມ.6 ທຳແຫັງ ຄະແນນເກີ່ມ $4 \times .6$ ຄະແນນ = ທຳແຫັງທີ່ $5 + .6$ ເຫັນກົມຄະແນນ $10 + \dots = \dots$
		D ₇ ເຫັນກົມ.....ຄະແນນ

4 5 6 9 10 14 15 18	79. จากคะแนนในกรอบที่ 78 คะแนน 8 คะแนน ทรงกับ เก่าชุดที่เท่าใด?
1 2 3 4 5 6 7 8	คะแนน 8 คะแนนอยู่ระหว่าง คะแนน..... และ..... คำแห่งท..... และ.....
5.6	จากคะแนน 6-9 คะแนนเพิ่ม
5,6	จากคะแนน 6-8 คะแนนเพิ่ม..... คะแนน
10,14	จากคำแห่งที่ 3-4 คำแห่งเพิ่ม..... คะแนน
4	ดังนั้น คะแนนเพิ่ม 3 คะแนน คำแห่งเพิ่ม 1 คำแห่ง
1	คะแนนเพิ่ม 2 คะแนน คำแห่งเพิ่ม $\frac{1 \times 2}{3}$
.6	= คำแห่ง
2.4	คะแนน 8 คะแนน ทรงกับคำแห่งที่ 3+
2.4, 12.4	=
12.4	จากคะแนน 8 คำแห่ง คะแนน 8 คะแนน เป็นคำแห่ง ที่ 3.66
	จากคะแนน 10 คำแห่ง คะแนน 8 คะแนน เป็นคำแห่ง ที่ $\frac{3.66 \times 10}{8}$
	=
	คะแนน 8 คะแนน ทรงกับคำแห่ง เก่าชุด..... (เทคนิค 2 คำแห่ง)

6 , 9	80. จากคะแนน 12 25 40 36 15 20 34 26 45 27 30 จงตอบคำถ้ามต่อไปนี้
3 , 4	80.1 D_2 เท่ากับ..... คะแนน
3	80.2 คะแนน 38 คะแนน เท่ากับทำคะแนน เดี่ยวชั้นที่ (หกนิยม 2 ทำคะแนน)
2	
1	
.66	
.66 , 3.66	
4.575	
4.58	

8.64 81. การคำนวณหาคะแนน เมื่อกำหนนคทำคะแนน เดี่ยวชั้นที่ และ
การคำนวณหาทำคะแนน เดี่ยวชั้น เมื่อกำหนนคคะแนนในของ ข้อมูลที่
แจกแจงความถี่ กรณีนี้ ใช้เดี่ยว กันกันเรื่อง เปอร์เซ็นต์ใน
เพียงแค่เที่ยบ ข้อมูลทั้งหมดเป็น 10 เท่านั้น ดังตัวอย่างการ
คำนวณดังนี้

ตัวอย่าง จากตารางแจกแจงความถี่ของ คะแนนสอบของ
นักศึกษา 120 คน จงหาว่า ผู้สอบได้คะแนนเป็น D6
ใดคะแนนเท่าไร?

ข้อมูลของคะแนน	จำนวนนักศึกษา	ความถี่สูงสุด
30 - 39	1	1
40 - 49	3	4
50 - 59	11	15
60 - 69	21	36
70 - 79	43	79
80 - 89	32	111
90 - 99	9	120

D ₆	ทรงกับคำแห่งที่	$\frac{6}{10} \times 120 = \dots \dots \dots$
	คำแห่งที่ 72 อุยระหัวงความถี่จะเป็น... และ...	
	จากคำแห่งที่ 36-79 คำแห่งเพิ่มขึ้น..... คำแห่ง	
	จากคำแห่งที่ 36-72 คำแห่งเพิ่มขึ้น..... คำแห่ง	
	จากคะแนน 69.5-79.5 คะแนนเพิ่มขึ้น..... คะแนน	
	คำแห่งเพิ่มขึ้น 43 คำแห่ง คะแนนเพิ่มขึ้น 10 คะแนน	
	คำแห่งเพิ่มขึ้น 36 คำแห่ง คะแนนเพิ่มขึ้น 10×36	
		43
		= คะแนน
	คำแห่งที่ 72 เทากับคะแนน 69.5+ = คะแนน	
D ₆	เทากับ..... คะแนน	
72	82. การคำนวณหาคะแนนจากคำแห่ง เก้าอี้ลักษณะใดให้	
36 79	และการคำนวณหาคำแห่ง เก้าอี้จากคะแนนที่กำหนดให้	
43	โดยใช้สูตรทำเบนเดียวกันกับเรื่องเบื้องหนึ่งเท่านั้น ดังนี้	
36	สูตรการคำนวณ เก้าอี้ (n) เป็นดังนี้	
10	$D_n = L + \frac{i (F_n - F_1)}{F_2 - F_1}$	
8.37	เมื่อ D_n เป็นคะแนนคำแห่ง เก้าอี้ n ที่เราต้อง-	
8.37, 77.87	การหา	
77.87	จากคะแนนในกรอบที่ 81 คะแนน D_8 มีค่าเท่าไร?	
	$F_n = \dots \dots \dots F_1 = \dots \dots \dots F_2 = \dots \dots \dots$	
	$L = \dots \dots \dots i = \dots \dots \dots$	
	$\therefore D_8 = \dots \dots \dots \text{คะแนน}$	

	83. จากคะแนนในกราฟที่ 81 คะแนน 56 คะแนนตรงกับ เค้าโครงเท่าใด ?
96, 79, 111	คะแนน 56 คะแนนอยู่ในชั้นคะแนนที่
79.5, 10	คะแนนทำแท่ง $D_n = \dots \dots \dots$ $i = \dots \dots \dots$
84.81	$L = \dots \dots \dots$ $F_1 = \dots \dots \dots$ $F_2 = \dots \dots \dots$ แทนค่านิสัย $F_n = \dots \dots \dots$ ทำแท่ง $D_n = \dots \dots \dots$ คะแนน 56 คะแนนตรงกับทำแท่งเค้าโครง
3 56, 10 49.5, 4, 15 11.5 0.93 0.93	84. การบอกรคำทำแท่งของข้อมูลหรือคะแนนแบ่งข้อมูลออก เป็น 4 ส่วน เท่า ๆ กัน เรียกว่า <u>การบอกรเป็นทำแท่ง</u> <u>ควอไทล์</u> (Quartile Rank) จุดแบ่งควอไทล์ 3 จะ คือ ควอไทล์ 1, 2 และ 3 (Q_1, Q_2, Q_3) ควอไทล์มีความหมายคล้ายกับปีอร์ เชนต์ ไอล์และ เค้าโครง กึ่งน้ำหนึ่ง <u>ควอไทล์เท่าใดก็ตาม หมายถึง คะแนนตัวหนึ่งซึ่งเรารู้ว่า มีคะแนนอยู่ ณ อกຈานวนหนึ่งการทำความแยบคาน์วัน</u> <u>เมื่อบ่งคะแนนหงหงค์ ออกเป็น 4 ส่วนเท่า ๆ กัน</u>

	<p>85. นางสาวมณฑนา สอบไค์คะแนน เป็นทำแท่งครัวไอลที่ 3 (Q) หมายความว่า.....</p> <p>ตามที่สอบหงษ์หมก 60 นางสาวมณฑนา จะไค์คะแนนมาก กว่าคนอื่น ๆ กน</p>
เข้าสอบไค์คะแนนมาก- กว่าผู้อื่น 3 คนใน จำนวน 4 คน 45 คน	<p>86. ถ้านางสาวนิตยาสอบไค์คะแนน เป็นทำแท่งที่ 21 จาก จำนวน 42 คน เช่นไค์คะแนนเป็นทำแท่งครัวไอลที่</p>
2	<p>87. การคำนวณหาคะแนน เมื่อกำหนดการทำแท่งครัวไอลมาใหม่ และการทำแท่งครัวไอล เมื่อกำหนดคะแนนมาใหม่ของขอ <u>มูลที่ไม่แจ้งแจ้งความต้อง</u> มีวิธีการคำนวณ คล้ายกับเปอร์เซ็นต์ ไอล, เคไอซ์ ดังนี้</p> <p><u>ตัวอย่าง</u> ในการซั่งนำหนักของนักเรียน 10 คน</p> <p>ตั้งนี้ 56 64 57 51 46 60 49 53 51 55 กก. จงหาว่าคนที่หนักเป็น Q_3 หนักเท่าไร? เรียงนำหนัก 46 49 51 51 53 55 56 57 60 64 ให้ทำแท่ง 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Q_3 ทรงกับทำแท่งที่..... ทำแท่งที่ 7.5 อยู่ระหว่าง ทำแท่งที่..... และ..... คะแนน..... และ..... เทียบนำหนักเมื่อทำแท่งเพิ่ม .5</p>

คำแห่งเพิ่ม 1 คำแห่ง น้ำหนักเพิ่ม 1 กก.

คำแห่งเพิ่ม .5 คำแห่งน้ำหนักเพิ่ม $1 \times .5$ กก.

= กก.

คำแห่งที่ 7.5 เทากับน้ำหนัก $56 + .5 = \dots\dots\dots$ กก.

คำแห่งที่ 7.5 เทากับน้ำหนัก กก.

น้ำหนัก Q₃ เทากับน้ำหนัก กก.

7.5 88. จากคะแนนในกรอบที่ 87 น้ำหนัก 59 กก. คือ เป็น

คำแห่งครัวไอล์ฟเท่าไร?

น้ำหนัก 59 กก. จะอยู่ระหว่าง น้ำหนัก และ

และระหว่างคำแห่งที่ และ

จากน้ำหนัก 57-60 น้ำหนักเพิ่ม กก.

จากน้ำหนัก 57-59 น้ำหนักเพิ่ม กก.

จากคำแห่งที่ 8-9 คำแห่งเพิ่ม คำแห่ง

น้ำหนักเพิ่ม 3 กก. คำแห่งเพิ่ม 1 คำแห่ง

น้ำหนักเพิ่ม 2 กก. คำแห่งเพิ่ม $\frac{1 \times 2}{3}$

= คำแห่ง

น้ำหนัก 50 กก ตรงกับคำแห่งที่ $8 + .5 = \dots\dots\dots$

จากน้ำหนัก 10 คำแห่ง น้ำหนัก 59 กก. ตรงกับ
คำแห่งที่

จากน้ำหนัก 4 คำแห่ง น้ำหนัก 59 กก. ตรงกับ
คำแห่งที่

น้ำหนัก 59 กก. ตรงกับคำแห่งครัวไอล์ฟ

(ทดผิยม 2 คำแห่ง)

57, 60 8 9 3 2 1 .66 .66 8.66 8.66 3.464 3.46	89. จากคะแนนในการอภิปรายที่ 85 Q ₁ เทากันน้ำหนัก..... กก. น้ำหนัก 62 กก. เทากับควรไถลที่.....
50 3.8	90. การคำนวณหาคะแนน เมื่อกำหนดทำคะแนนครัวไถลมาใหม่ และการหาทำคะแนนครัวไถล เมื่อกำหนดคะแนนมาใหม่ของ <u>ข้อมูลที่แจกแจงความถี่</u> <u>ตัวอย่าง</u> จงหา Q ₁ ของความสูงของนักเรียน 25 คน ซึ่งมีความสูงคงทาราและแจกแจงความถี่ดังไปนี้

ความสูง (ซม.)	จำนวนนักเรียน	ความถี่สะสม
136-139	1
140-143	3
144-147	4
148-151	6
152-155	5
156-159	3
160-163	2
164-167	1

		<p>Q₁ ทรงกับคำแนะนำที่..... คำแนะนำที่ 6.25 อยู่ระหว่างคำแนะนำที่.....และ..... คำแนะนำที่ 6.25 อยู่ระหว่างความสูง.....และ.....ซม. จากคำแนะนำที่ 48 คำแนะนำเพิ่ม..... คำแนะนำ จากคำแนะนำที่ 4-6.25 คำแนะนำเพิ่ม..... คำแนะนำ จากคำแนะนำที่ 143.5-147.5ซม. ความสูงเพิ่ม.....ซม. คำแนะนำเพิ่ม 4 คำแนะนำ ความสูงเพิ่ม.....ซม. คำแนะนำเพิ่ม คำแนะนำ ความสูงเพิ่ม.....ซม. คำแนะนำที่ 6.5 ทรงกับความสูง.....ซม.</p> <p>Q₁ ทรงกับความสูง.....ซม.</p>
1 4 8 14 19 22 24 25	91.	<p>จากขอรบในกรอบที่ 90 ความสูง 157 ซม. เทากับคำแนะนำครอทอฟ.....</p>
6.25		
4 8		
143.5, 147.5		
4		
2.25		
4		
4		
2.25, 2.25		
145.75		
145.75		

คุณย์วิทยารพยากร
สุพัลกรรมมหาวิทยาลัย

3.22

92. นักเรียนสามารถคำนวณหาต้นแบบของความถ่วงภายในหลอดโดยใช้สูตร
ไกต์งั้น

$$Q_n = L + i \frac{(F_n - F_1)}{F_2 - F_1}$$

เมื่อ Q_n เป็นกระแสแบบหนึ่งของความถ่วงภายในหลอดที่ n ห้อง-
การคำนวณหา

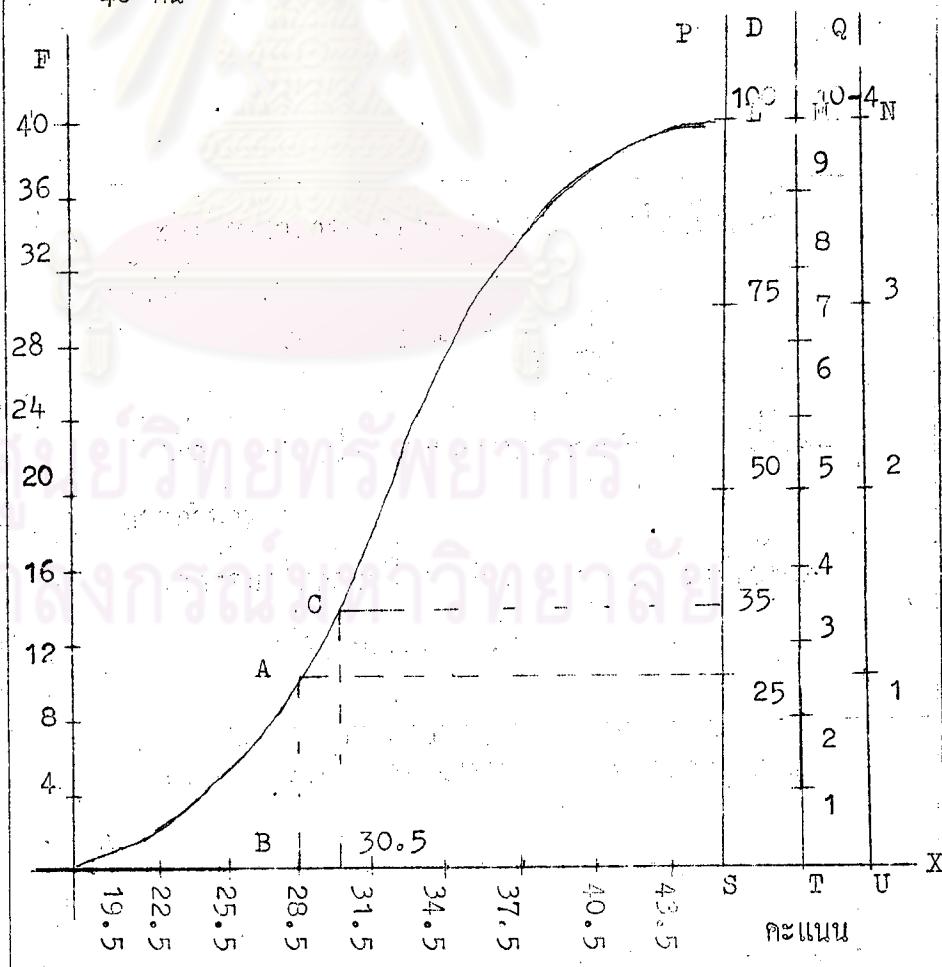
จากข้อมูลในกรอบที่ 90 คำนวณหา Q_3 โดยใช้สูตร

$$Q_3 = \dots \text{ มล.}$$

155.3

93. จากโจทย์ความถี่สั่งของเป็นกระแสตอบของนักเรียน

40 คน

ให้แก่ เรียนห้ามนี้

1. ลากเส้นตรง 3 เส้น P,D และ Q ตั้งฉากกับแกน X
ที่จุด S,T,U ตามลำดับ
2. จากความถี่จะสมสูงสุด ชิงเทา กับ 40 ลากเส้นขนานกับแกน X ตัดเส้น P,D,Q ที่จุด I,M,N ตามลำดับ
3. แบ่ง LS,MT, NU ออกเป็น 100, 10 และ 4 ส่วนเท่าๆ กัน โดยให้ชุดแบ่ง LS เป็น $P_1 - P_{100}$ ชุดแบ่ง MT เป็น $D_1 - D_{10}$ และ ชุดแบ่ง NU เป็น $Q_1 - Q_4$ ตามลำดับ
4. จากเส้น P,D และ Q เราสามารถห้ามเปลี่ยนค่าให้, เคใช้ลดและควรอยู่ในลักษณะนี้
- 4.1 ต้องการหาว่า P_{25} เท่ากับคะแนนเท่าไร?

วิธีทำ จาก P_{25} ลากเส้นขนานกับแกน X

ตัดโคงความถี่จะสมที่จุด A

จาก A ลากเส้นตั้งฉากกับแกน X ที่จุด B

ชิงครองกับคะแนน 28.5

$$P_{25} = 28.5 \text{ คะแนน}$$

- 4.2 ต้องการจะหาว่า คะแนน 30.5 ทรงกับเปลี่ยนค่าให้ที่เท่าไร?

วิธีทำ จากคะแนน 30.5 ลากเส้นตั้งฉากตัดโคงความถี่จะสมที่จุด C

จากจุด C ลากเส้นขนานกับแกน X ตัดเส้น

$$P \text{ ที่ } \frac{1}{4} P = 35$$

คั่งนั้นคะแนน 30.5 คะแนน ทรงกับ P_{35}

ในการหาเคใช้ลดและควรอยู่ทำ เช่นเดียวกัน

	94. จากโคงความถี่จะสมในกรอบที่ 91 จงหา 94.1 $P_{65} = \dots\dots\dots$ คะแนน 94.2 $D_2 = \dots\dots\dots$ คะแนน 94.3 $Q_{3.5} = \dots\dots\dots$ คะแนน 94.4 คะแนน 35 คะแนนเทากับเปอร์เซ็นต์イルที่..... 94.5 คะแนน 24.5 คะแนนเทากับเคิร์ซิลท์..... 94.6 คะแนน 33 คะแนนเทากับควอไทลท์.....
33.5 27 37.5 75 1 2.5	95. จากกรอบที่ 93-94 นักเรียนจะเห็นได้ว่า <u>โคงความถี่จะสม</u> ใช้หากคะแนนจากคำแนะนำเปอร์เซ็นต์イル, เคิร์ซิล และควอไทล์ที่กำหนดให้ได้ และใช้คำแนะนำเปอร์เซ็นต์イル, เคิร์ซิล และควอไทล์ จากการคะแนนที่กำหนดให้ได้ เช่นเดียวกัน

แบบเรียนแบบโปรแกรมเพียงหนึ่ง

ภาควิชานวัต ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 การหาความแปรปรวนของแบบสอบถามนำมาใช้ในการวิจัย

x	f	fx	x^2	fx^2
79	2	158	6241	12482
78	1	78	6084	6084
77	2	154	5929	11858
76	6	456	5776	34656
75	1	75	5625	5625
74	5	370	5476	27380
73	3	219	5329	15987
72	3	216	5184	15552
71	3	213	5041	15123
70	4	280	4900	19600
69	3	207	4761	14283
68	1	68	4624	4624
67	4	268	4489	17956
66	7	462	4356	30492
65	9	585	4225	30825
64	4	256	4096	16384
63	7	441	3969	27783
62	4	248	3844	15376
61	7	427	3721	26047
60	5	300	3600	18000
59	11	649	3481	38291
58	10	580	3364	33640

ตารางที่ 1 (กบ)

X	f	fx	x^2	fx^2
57	12	684	3249	38988
56	9	504	3136	28224
55	6	330	3025	18150
54	3	162	2916	8748
53	5	265	2809	14045
52	8	416	2704	21632
51	-	0	2601	-
50	6	300	2500	15000
49	7	343	2401	16807
48	10	480	2304	23040
47	6	282	2209	13254
46	5	230	2116	10580
45	1	45	2025	2025
44	3	132	1936	5808
43	4	172	1849	7396
42	1	42	1764	1764
41	2	82	1681	3362
40	-	0	1600	-
39	2	78	1521	3042
38	1	38	1444	1444
37	3	111	1369	4107
36	4	144	1296	5184
Σ	200	11550		680648

จากข้อมูลในตารางที่ 2 หาความแปรปรวนของแบบสอบถามได้ดังนี้

$$\text{จากสูตร } s_t^2 = \frac{\sum fX^2 - \frac{(\sum fX)^2}{N}}{N - 1}$$

$$\sum fX^2 = 680648$$

$$\sum fX = 11,550$$

$$N = 200$$

แทนค่าในสูตร

$$s_t^2 = \frac{680,648 - \frac{(11550)^2}{200}}{200 - 1}$$

$$= \frac{680,648 - 667,012.5}{199}$$

$$= \frac{13635.5}{199}$$

$$= 68.5201$$

∴ ความแปรปรวนของแบบสอบถามที่ใช้ = 68.52

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 การหาอัตราส่วนของนักศึกษาที่ตอบถูกและอัตราส่วนของนักศึกษาที่ตอบผิดในแต่ละขอของแบบสอบถาม

ขอที่	p	$q=1-p$	pq	ขอที่	p	$q=1-p$	pq
1	.86	.14	.1204	26	.92	.08	.0736
2	.74	.26	.1924	27	.89	.11	.0979
3	.70	.30	.2100	28	.87	.13	.1131
4	.95	.05	.0475	29	.81	.19	.1539
5	.59	.41	.2419	30	.88	.12	.1056
6	.70	.30	.2100	31	.79	.21	.1659
7	.43	.57	.2451	32	.69	.31	.2139
8	.97	.03	.0291	33	.96	.03	.0288
9	.88	.12	.1056	34	.45	.55	.2475
10	.87	.13	.1137	35	.39	.61	.2379
11	.78	.22	.1716	36	.75	.25	.1875
12	.73	.27	.1971	37	.66	.34	.2244
13	.78	.22	.1716	38	.63	.37	.2331
14	.48	.52	.2496	39	.26	.74	.1924
15	.71	.29	.2059	40	.41	.59	.2419
16	.70	.30	.2100	41	.81	.19	.1296
17	.75	.25	.1875	42	.70	.30	.2100
18	.65	.35	.2275	43	.59	.41	.2419
19	.81	.19	.1539	44	.41	.59	.2419
20	.71	.29	.2059	45	.69	.31	.2179
21	.91	.09	.0819	46	.36	.64	.2304
22	.89	.11	.0979	47	.71	.29	.2059
23	.82	.18	.0476	48	.59	.41	.2419
24	.88	.12	.1056	49	.89	.11	.0979
25	.93	.07	.0651	50	.81	.19	.1539

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	p	q=1-p	pq	ข้อที่	p	q=1-p	pq
51	.99	.01	.0099	69	.34	.66	.2244
52	.51	.49	.2499	70	.29	.71	.2059
53	.98	.02	.0196	71	.83	.17	.1411
54	.96	.04	.0384	72	.41	.59	.2419
55	.98	.02	.0196	73	.27	.72	.1944
56	.78	.22	.1716	74	.92	.08	.0736
57	.92	.08	.0736	75	.75	.25	.1875
58	.75	.25	.1875	76	.36	.64	.2304
59	.42	.58	.2436	77	.39	.61	.2379
60	.45	.55	.2475	78	.27	.73	.1971
61	.49	.51	.2499	79	.48	.52	.2496
62	.72	.28	.2016	80	.48	.52	.2496
63	.39	.61	.2379	81	.88	.12	.1056
64	.44	.56	.2464	82	.63	.37	.2331
65	.39	.61	.2379	83	.87	.13	.1131
66	.84	.16	.1344	84	.77	.23	.1771
67	.46	.54	.2484	85	.67	.33	.2211
68	.60	.40	.2400		\sum		14.7236

$$p = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ตอบขอสอบในแต่ละข้อถูก}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}}$$

$$\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด} = 200 \text{ คน}$$

การหาความเที่ยงของแบบสອบที่ใช้ในการวิจัย

จากสูตรของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20)

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{s_t^2 - \sum_{i=1}^n p_i q_i}{s_t^2} \right\} \\
 n &= 85 \\
 s_t^2 &= 68.52 \\
 \sum_{i=1}^{85} p_i q_i &= 14.72 \\
 \text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{85}{85-1} \left\{ \frac{68.52 - 14.72}{68.52} \right\} \\
 &= \frac{85}{84} \left\{ \frac{53.8}{68.52} \right\} \\
 &= \frac{4573}{5755.68} \\
 &= 0.7945
 \end{aligned}$$

∴ แบบสອบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยง = 0.79

คุณภาพของทรัพยากร
คุณลักษณะน่าสนใจ

ตารางที่ 3 แสดงค่าระดับความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ
ชุดของแบบสื่อที่เลือกมาใช้ในการวิจัย จำนวน 45 ชุด

ให้ $N_1 =$ ชุดของแบบสื่อที่เลือกมาใช้ในการวิจัย (45 ชุด)
 $N_2 =$ ชุดของแบบสื่อที่นำมาวิเคราะห์ (85 ชุด)

N_1	N_2	p	r	N_1	N_2	p	r
	1	.86	.12		22	.88	.22
1	2	.74	.18		23	.82	.31
2	3	.70	.33		24	.87	.20
	4	.95	.09		25	.92	.14
3	5	.59	.33		26	.91	.22
	6	.70	.29		27	.88	.22
4	7	.43	.24		28	.87	.25
	8	.97	-.01		29	.80	.38
	9	.88	.18		30	.87	.24
	10	.87	.14		31	.78	.35
6	11	.77	.18		32	.68	.59
7	12	.73	.42	14	33	.96	.07
8	13	.77	.33	15	34	.45	.42
9	14	.47	.35	16	35	.39	.42
10	15	.71	.46	17	36	.75	.20
11	16	.70	.37	18	37	.65	.42
5	17	.75	.20	19	38	.62	.59
12	18	.64	.48	20	39	.25	.29
	19	.81	.29	21	40	.40	.29
13	20	.71	.50	22	41	.80	.24
	21	.90	.19	23	42	.70	.44

ตารางที่ 3 (ต่อ)

N ₁	N ₂	p	r	N ₁	N ₂	p	r
24	43	.59	.62	36	64	.43	.46
	44	.40	.22	37	65	.32	.25
25	45	.68	.37		66	.84	.27
26	46	.36	.20	38	67	.46	.29
27	47	.77	.46	39	68	.60	.20
	48	.59	.48	40	69	.34	.35
	49	.88	.14		70	.28	.05
28	50	.80	.38		71	.83	.22
	51	.99	.02	41	72	.40	.51
	52	.50	.20	42	73	.26	.20
	50	.98	.30		74	.91	.09
	54	.96	.07		75	.75	.38
	55	.98	.03		76	.36	.61
29	56	.77	.33		77	.39	.38
30	57	.91	.16		78	.27	.40
31	58	.75	.31		79	.48	.59
32	59	.42	.48	43	80	.48	.40
33	60	.45	.46		81	.87	.13
34	61	.49	.27	44	82	.62	.37
35	62	.72	.25		83	.87	.14
	63	.38	.51		84	.76	.09
				45	85	.66	.37

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดลองใช้บทเรียน ขั้นก่อรูมเล็ก

ลำดับ รายการ	ค่าเฉลี่ย (%)	คะแนนต่อหัวจัดเรียนรายบุคคล	เพศ		ผลรวม คะแนน
			ชาย	หญิง	
1	57.77	84.44	5	5	93.56
2	55.55	84.44	5	20	98.76
3	53.33	80.00	4	47	93.56
4	37.77	88.88	4	48	84.47
5	44.44	86.66	3	55	94.80
6	51.11	82.22	3	22	94.06
7	55.55	77.77	4	24	89.11
8	46.66	75.55	3	3	97.03
9	60.00	88.88	5	37	90.35
10	53.33	77.77	4	55	99.01
เฉลี่ย	51.55	82.66	4	34	93.47

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์บทเรียนแบบโปรแกรมขั้นภาคสนาม

ลำดับ รายการ	ชื่อ ผู้สอน	จำนวน นักเรียน	ร้อย เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียน ที่เข้า ร่วม การ เรียน (%)	จำนวน นักเรียน		จำนวน นักเรียน ที่เข้า ร่วม การ เรียน (%)	จำนวน นักเรียน ที่เข้า ร่วม การ เรียน (%)	จำนวน นักเรียน ที่เข้า ร่วม การ เรียน (%)	จำนวน นักเรียน ที่เข้า ร่วม การ เรียน (%)
				ชน.	นาที				
1	397	99	8	12	26	364	90.77	5	32
2	341	85.04	5	2	27	399	99.50	4	22
3	360	89.77	3	40	28	362	90.27	5	48
4	386	96.26	4	34	29	368	91.77	5	42
5	360	89.77	4	48	30	364	90.77	4	33
6	376	93.77	5	2	31	361	90.02	6	24
7	365	91.02	7	2	32	394	98.25	4	44
8	273	68.08	5	40	33	361	90.02	4	52
9	377	94.07	4	40	34	364	90.07	5	18
10	359	89.53	5	30	35	338	84.29	5	10
11	378	94.26	6	50	36	396	98.75	3	2
12	336	83.79	3	20	37	388	96.76	6	24
13	323	80.54	6	-	38	354	88.27	5	30
14	343	85.54	3	-	39	398	99.25	9	32
15	368	91.77	4	15	40	357	89.03	5	30
16	398	99.25	4	5	41	367	91.52	7	30
17	378	94.26	7	27	42	386	96.25	5	37
18	357	89.03	6	19	43	399	99.51	7	52
19	358	89.27	6	30	44	368	91.77	6	12
20	350	74.56	4	45	45	347	86.53	6	27
21	305	76.06	6	5	46	390	97.26	8	27
22	389	97.01	6	12	47	395	98.50	7	42
23	350	87.28	3	15	48	377	94.01	5	37
24	391	97.51	4	34	49	388	96.76	4	58
25	332	82.79	4	45	50	390	97.25	4	26

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รหัสภูมิภาคที่	จังหวัดที่ตั้งศูนย์บริการฯ	ชื่อหน่วยบริการฯ ผู้รับผิดชอบ (%)	จำนวนผู้ที่เข้ามาขอรับบริการ (%)		จำนวนผู้เข้ารับบริการ (%)	จำนวนค่าตอบแทนที่ได้รับ (%)	จำนวนผู้ที่เข้ามาขอรับบริการ (%)	
			ชม.	นาที			ชม.	นาที
51	359	89.52	8	35	76	371	93.51	5
52	400	99.75	4	39	77	380	94.76	6
53	369	92.12	6	25	78	367	91.52	3
54	309	77.06	7	25	79	366	91.27	4
55	355	88.53	5	-	80	383	95.51	4
56	388	96.76	5	49	81	313	78.05	4
57	375	93.51	8	15	82	377	94.01	4
58	374	93.27	6	52	83	390	97.26	4
59	348	86.78	5	15	84	357	89.03	4
60	329	82.04	5	53	85	388	96.76	3
61	363	90.52	3	50	86	367	91.52	3
62	370	92.26	4	34	87	389	97.00	8
63	385	96.01	3	15	88	387	96.51	6
64	375	93.51	4	35	89	372	92.76	5
65	362	90.27	5	12	90	381	95.01	3
66	349	87.03	4	50	91	395	98.50	5
67	366	91.27	3	10	92	385	96.01	4
68	388	96.76	4	52	93	375	93.52	3
69	342	85.28	7	44	94	400	99.75	4
70	372	92.77	5	7	95	368	91.77	4
71	382	95.51	4	15	96	368	91.77	4
72	383	95.51	5	2	97	330	82.29	4
73	349	87.03	3	25	98	338	84.29	3
74	386	96.25	3	3	99	364	90.77	4
75	363	90.52	4	-	100	382	95.26	5
			Σ	36759			482	2593
			เฉลี่ย			91.66	5	15

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

90 ตัวแรก คำนวณจากสูตร

$$\text{คะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำบทเรียนถูกคิดเป็นร้อยละ} = \frac{C}{N} \times \frac{100}{A}$$

$$\text{เมื่อ } N = 100 \text{ คน}$$

$$C = 36759 \text{ คะแนน}$$

$$A = 401 \text{ คำตอบ}$$

แทนค่า

$$\text{คะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำบทเรียนถูกคิดเป็นร้อยละ}$$

$$= \frac{36759}{100} \times \frac{100}{401}$$

$$= 91.66$$

90 ตัวหลัง คำนวณจากสูตร

$$\text{คะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำแบบสອบถูกคิดเป็นร้อยละ} = \frac{S}{N} \times \frac{100}{T}$$

$$\text{เมื่อ } N = 100 \text{ คน}$$

$$S = 3243 \text{ คะแนน}$$

$$T = 45 \text{ ข้อ}$$

แทนค่า

$$\text{คะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำแบบสອบถูกคิดเป็นร้อยละ} = \frac{3243}{100} \times \frac{100}{45}$$

$$= 72.06$$

∴ บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาสถิติ เรื่อง "การแจกแจงความถี่ และการกำหนดค่าคะแนนข้อมูล" มีประสิทธิภาพ 91.66/72.06

หมายเหตุ

ผลรวมของจำนวนคำถกในบทเรียนแบบโปรแกรมทั้งหมด	=	40100	คำถก
ผลรวมของจำนวนคำถกที่นักศึกษาทำถูก	=	36759	คำถก
ผลรวมของคะแนนเต็มของแบบสอบถามทั้งหมด	=	4500	คะแนน
ผลรวมของคะแนนสอบที่นักศึกษาทำถูกหลังเรียนบทเรียน แบบโปรแกรม (จากตารางที่ 6)	=	3243	คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงกิจการเบรี่ยบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและ
ห้องเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม

นักศึกษา คนที่	x_1	x_2	d	d^2	นักศึกษา คนที่	x_1	x_2	d	d^2
1	12	21	9	81	26	14	27	13	169
2	15	36	21	441	27	17	38	21	441
3	9	34	25	625	28	10	34	24	576
4	13	36	23	529	29	15	30	15	225
5	14	32	18	324	30	8	36	28	784
6	11	28	17	289	31	10	32	22	484
7	9	27	18	324	32	16	32	16	256
8	15	34	19	361	33	15	28	13	169
9	12	36	24	576	34	8	32	24	576
10	14	28	24	576	35	15	42	27	729
11	16	36	20	400	36	11	34	23	529
12	9	28	19	361	37	13	25	12	144
13	12	29	17	289	38	14	32	18	324
14	9	32	23	529	39	8	30	22	484
15	15	36	21	441	40	7	32	25	625
16	14	30	16	256	41	11	37	26	676
17	13	33	20	400	42	11	32	21	441
18	11	37	26	676	43	10	30	20	400
19	10	30	20	400	44	11	23	12	144
20	11	23	12	144	45	11	36	25	625
21	11	32	1	441	46	15	30	15	225
22	12	35	23	529	47	14	34	20	400
23	8	30	22	484	48	7	29	22	484
24	16	26	10	100	49	14	43	29	841
25	8	24	16	256	50	14	42	28	784

ตารางที่ 6 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	x_1	x_2	d	d^2	นักศึกษา คนที่	x_1	x_2	d	d^2
51	13	28	15	225	76	12	38	26	676
52	12	43	31	961	77	10	31	21	441
53	11	24	13	169	78	19	36	17	289
54	11	33	22	484	79	11	32	21	441
55	8	26	18	324	80	10	30	20	400
56	9	35	26	676	81	13	25	12	144
57	12	38	26	676	82	14	24	10	100
58	20	32	12	144	83	11	38	27	729
59	16	35	19	361	84	9	24	15	225
60	10	37	27	729	85	9	27	18	324
61	14	34	20	400	86	12	35	23	529
62	11	39	28	784	87	12	40	28	784
63	12	27	15	225	88	16	35	19	361
64	12	38	26	676	89	17	36	19	361
65	18	41	23	529	90	15	35	20	400
66	12	31	19	361	91	13	41	28	784
67	9	22	13	169	92	11	30	19	361
68	16	35	19	361	93	16	35	19	361
69	4	27	23	529	94	15	38	23	529
70	14	29	15	225	95	19	34	15	225
71	8	28	20	400	96	10	43	33	1089
72	10	38	28	784	97	12	32	20	400
73	14	20	6	36	98	11	31	20	400
74	12	31	19	361	99	12	39	27	729
75	9	28	10	361	100	14	32	18	324

$$\sum 1218 \quad 3243 \quad 2025 \quad 43723$$

x_1 : คะแนนรวมภาคเรียนพาระเบียนแรกไปรบกวน

x_2 : คะแนนภาคเรียนพาระเบียนแรกไปรบกวน

$$d = x_2 - x_1$$

การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนแบบโปรแกรม

จากสูตร

$$z = \frac{\sum d}{\sqrt{n \sum d^2 - (\sum d)^2}}$$

$$\sum d = 2025, \sum d^2 = 43723, n = 100$$

สมมติฐาน : คะแนนสอบก่อนและหลังเรียนแบบโปรแกรมไม่แตกต่างกัน
แทนค่าในสูตร

$$z = \frac{2025}{\sqrt{\frac{100(43723) - (2025)^2}{100 - 1}}}$$

$$= \frac{2025}{\sqrt{\frac{4,372,300 - 4,100,625}{99}}}$$

$$= \frac{2025}{\sqrt{\frac{271675}{99}}}$$

$$= \frac{2025}{52.385}$$

$$= 38.6561$$

$$z = 38.66$$

เนื่องจาก z ที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .01 มีค่าเป็น 2.58

ดังนั้น แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนแบบโปรแกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นั่นคือ สูงกว่า นักศึกษาเรียนแบบโปรแกรมวิชาสถิติเรื่องการแจกแจงความถี่ และการกำหนดค่าแห่งข้อมูลแล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 ตารางหาค่ามัธยมเลขกนิต และหาค่าความแปรปรวนของแบบสุ่ม
จากการทดลองภาคสนาม

X	f	fx	x^2	fx^2
43	3	129	1849	5547
42	2	84	1764	3528
41	2	82	1681	3362
40	1	40	1600	1600
39	2	78	1521	3042
38	8	304	1444	11552
37	3	111	1369	4107
36	9	324	1296	11664
35	8	280	1225	9800
34	7	238	11156	8092
33	2	66	1089	2178
32	13	416	1024	13312
31	4	124	961	3844
30	9	270	900	8100
29	3	87	841	2523
28	6	168	784	4704
27	5	135	729	3645
26	2	52	676	1352
25	2	50	625	1250
24	4	96	576	2304

166

ตารางที่ 7 (ต่อ)

X	f	fx	x^2	fx^2
23	2	46	529	1058
22	1	22	484	484
21	1	21	441	441
20	1	20	400	400
\sum	100	3243	24964	107889

X = คะแนนสอบห้องเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากข้อมูลใน ตารางที่ 7 หามัธยมเลขคณิตของคะแนนและค่าความแปรปรวนได้
ดังนี้

ก. หามัธยมเลขคณิต

$$\text{จากสูตร} \quad M = \frac{\sum fX}{N}$$

$$= \frac{3243}{100}$$

$$= 32.43$$

$$\therefore \text{มัธยมีเลขคณิตของคะแนนชุดนี้} = 32.43 \text{ คะแนน}$$

ข. หาค่าความแปรปรวน

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร} \quad S_t^2 &= \frac{\sum fX^2 - \frac{(\sum fX)^2}{N}}{N - 1} \\ &= \frac{107,889 - \frac{(3243)^2}{100}}{100 - 1} \end{aligned}$$

$$= \frac{107884 - 105,170.49}{99}$$

$$= \frac{2713.51}{99}$$

$$= 27.4091$$

$$\therefore \text{ความแปรปรวนของแบบสอบถาม 45 ข้อ} = 27.4091 \text{ คะแนน}$$

การหาความเที่ยงของแบบสອนจากผลการทดสอบภาคล้าน

โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ วิชาร์คลัน 21 (Kuder Richardson 21)

$$\text{จากสูตร } r_{tt} = \frac{n s_t^2 - M(n-M)}{(n-1) s_t^2}$$

$$n = 45$$

$$s_t^2 = 27.4091$$

$$M = 32.43$$

แทนค่าในสูตร

$$r_{tt} = \frac{45(27.4091) - 32.43(45-32.43)}{(45-1)(27.4091)}$$

$$= \frac{1233.4095 - 407.6451}{44(27.4091)}$$

$$= \frac{825.7645}{1206.0006}$$

$$= 0.6847$$

∴ ความเที่ยงของแบบสອนจำนวน 45 ข้อ = 0.68

ประวัติยุํเขียน

ว่าที่ร้อยตรี เจริญ ขันหวาน เกิดเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2490 ณ บ้าน
ท่าหิน ตำบลท่าหิน อำเภอสะทิงพะ จังหวัดสang ชา จากการศึกษาการศึกษาปัจจุบัน
(กศ.บ.) วิชาเอกเทคนิคศาสตร์ วิชาโภติสิกส์ จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
เมื่อปี พ.ศ. 2514 และจบประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาวิชาศิลป์การศึกษา จากปัจจุบัน
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2519

ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะ
วิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครุอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย